

Καθηγητής Γ. Ορφανίδης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ I
ΠΡΑΚΤΙΚΑ 1 – Εμπέδωση θεωρίας

24-03-2015

1. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα την καταβολή του ποσού των 20.000 που του οφείλεται από σύμβαση πωλήσεως. Παρ'έπιδα η αγωγή απερρίφθη τελεσίδικως (δηλαδή σε πρώτο και δεύτερο βαθμό) για τυπικούς λόγους. Ειδικότερα, κρίθηκε κατά περιεχόμενο ως οόρηση. Ερωτάται : α. Μπορεί να επανέλθει ο ενόγων με νέα αγωγή, συμπληρωμένη ;
β. Πως θα αντιμετωπισθεί η άσκηση πανομοιότυπης αγωγής από τον Α κατά του Β. *→ εισοδος σε αποδεδειγν*
γ. Σε ποια από τις βαθμίδες οικονομικής αξιολόγησης (παραδεικτά, νόμος, ουσία βάσιμο) αντιστοιχεί η απόρριψη για τυπικούς λόγους ;
δ. Αν υφίσταται κίνδυνος παραγραφής της επίδικης αξίωσης, προσφέρεται κατά νόμο δυνατότητα αποτροπής της εξαίξεως αυτής. Συσχετίστε το θέμα με τις συνέπειες της ασκήσεως της αγωγής.
2. Ο Α άσκησε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγή κατά του Β από σύμβαση δανείου. Λίγο αργότερα άσκησε παρόμοια αγωγή στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Χαλκίδος. Κατά τη συζήτηση της δεύτερης αγωγής ο Β αναφέρθηκε στο θέμα της ασκήσεως προηγούμενης αγωγής, κάτι που προέκυπτε ήδη από τον φάκελλο της δικογραφίας. Είχε τοποθετηθεί σ'αυτή αντίγραφο της πρώτης αγωγής. Το κρινόν (επί της δεύτερης αγωγής) δικαστήριο θεωρεί ότι η αγωγή είναι παρόμοια της πρώτης αλλά και ότι είναι αναρμόδια, με αρμόδιο δικαστήριο αυτό του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.
Ερωτάται : α) Τι θα πράξει ενόψει των διαπιστώσεων του ; Ειδικότερα, π. θα ελέγξει πρώτα ; β) Αν ο Β δεν αναφερόταν στο θέμα της πρώτης αγωγής, το δικαστήριο θα το εξέταζε ; Θα το εξέταζε και αν στη δικογραφία δεν υπήρχε κάποιο σχετικό στοιχείο ;
3. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Ε με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει ως εγγυητής το ποσό των 5.000 ευρώ. Ειδικότερα, κατά τα κατορούμενα στην αγωγή ο Ε εγγυήθηκε προφορικά την καταβολή του τιμήματος από τον αδελφό του Β σε σχέση με αγορά ηλεκτρονικού υπολογιστή από τον Α. Το δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο Ε είναι 17 ετών, θεωρεί όμως την αγωγή απορριπτή ως προφανώς νόμος αβάσιμη (ΑΚ 849). Κατόπιν τούτου απορρίπτει την αγωγή με την αιτιολογία αυτή.
Ερωτάται : α) ορθώς έπραξε το δικαστήριο ενόψει της διαπιστώσεως του για την ηλικία του εναγομένου Β ; β) Τι σημαίνει ενόμος αβάσιμο της αγωγής ;
4. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του νομικού προσώπου Β που εσπερείτο νομίμου εκπροσωπήσεως κατά τον χρόνο ασκήσεως της αγωγής. Κατά τη συζήτηση της αγωγής το δικαστήριο δεν εξέτασε το θέμα της εκπροσωπήσεως, γιατί δεν είχε κάποιο έρεισμα. Σε μεταγενέστερη φάση της δίκης το Β απέκτησε νόμιμη διοίκηση. Εισήλθε στη δίκη και ενέκρινε τη μέχρι τότε διεξαγωγή της δίκης από τον Β (βλ. και άρθρ. 544 αριθ. 2).
Ερωτάται : α) Θεραπεύεται η έλλειψη για την Β με τη μεταγενέστερη απόκτηση νομίμου διοικήσεως ; β) Μπορεί το Β νομίμως εκπροσωπούμενο να ζητήσει την απόρριψη της αγωγής αν δεν επιθυμεί να αποδεχθεί τα μέχρι τότε αποτελέσματα της δίκης ; γ) ανεξάρτητα από τα παραπάνω π. πλεονεκτήματα παρέχουν οι λύσεις της παραπομπής (46) και της βίαιης διακοπής της 286 (π.χ. θάνατος διαδίκου) σε σχέση με την απόρριψη της αγωγής ;
5. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει το ποσό των 30.000 ευρώ από σύμβαση πωλήσεως. Με παρότρυνση του δικαστηρίου τα μέρη προσέφυγαν σε διαμεσολάβηση για το ενδεχόμενο της φιλικής διευθέτησης της διαφοράς (άρθρ. 214β). Ο διαμεσολαβητής χρησιμοποίησε τη μέθοδο της διαμεσολάβησης και προσπάθησε να ανεύρει μια λύση. Κατά την άποψη του με τη καταβολή του ποσού των 15.000 ευρώ θα μπορούσε να αρθεί η διένεξη. Ο Α θεωρεί το ποσό χαμηλό δηλώνει όμως ότι θα ήταν πρόθυμος να συμφωνήσει στην περάτωση της αντιδικίας με τη λήψη του ποσού των 20.000 ευρώ. Η διαδικασία δεν οδήγησε σε κάποιο αποτέλεσμα και η δίκη συνεχίσθηκε. Ο Β ζήτησε να απορριφθεί η αγωγή κατά το ποσό που υπερέβαινε της 15.000 ευρώ και σε κάθε περίπτωση της 20.000 ευρώ όπως προέκυψε από τη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Είναι βάσιμο το αίτημα ;

6. Η εταιρεία Α πώλησε ένα προϊόν στον Β που κατέβαλε το τίμημα. Το πράγμα θα παραδοτόν στον αγοραστή τις επόμενες ημέρες γιατί το κατάστημα δεν είχε άλλα αποθέματα. Η Α δεν παρέδωσε τελικά το προϊόν και το μεταξύ προμηθεύθηκε αρκετά τεμάχια. Κατόπιν τούτου ο Β μετά από έντονο διαπληκισμό αφαιρεί από την προθήκη ένα τεμάχιο. Νομίμως;
7. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β από σύμβαση πωλήσεως. Ισχυρίσθηκε ότι υπάρχει υπόλοιπο οφειλής ποσού 8.000 ευρώ. Ο Β αρνήθηκε την αγωγή ισχυριζόμενος πλήρη εξόφληση. Κατά τις μαρτυρικές αποδείξεις αποδείχθηκε η έλλειψη σοβαρού πραγματικού ελαττώματος του πωληθέντος πράγματος κατά ποσό 10.000 ευρώ. Το δικαστήριο θεωρεί ότι το τίμημα δεν εξοφλήθηκε υπάρχει όμως το ελάττωμα. Τι θα πράξει το δικαστήριο ως προς το ελάττωμα;
8. Οι Α και Β καταρτίζουν συμφωνία με την οποία ρυθμίζουν τη διαδικασία που θα ακολουθήσουν ενώπιον του δικαστηρίου για την μεταξύ τους διαίτη που έχει εισαχθεί με άσκηση αγωγής του Α κατά του Β. Μεταξύ άλλων προβλέπουν ότι θα εξετασθούν τέσσερις μάρτυρες από κάθε πλευρά ενώ ο ΚΓολΔ προβλέπει την εξέταση ενός μάρτυρος. Η πλειοψηφία των μαρτυρικών καταθέσεων θα δεσμεύει επίσης το δικαστήριο και το ΚΓολΔ προβλέπει την ελεύθερη εκτίμηση των μαρτυρικών αποδείξεων. Φρονείτε ότι η συμφωνία αυτή είναι δεσμευτική για το δικαστήριο και τους διαδίκους;
9. Ο Α και η Β κατήρπσαν γάμο από τον οποίο προέκυψαν δυο τέκνα. Στην πορεία διαπιστώθηκε μια ασυμφωνία χαρακτήρα που οδήγησε στη διάσταση της εγγάμου συμβιώσεως. Η μητέρα δεν είχε επαγγελματική απασχόληση ούτε εισοδήματα. Από την άλλη πλευρά οι σύζυγοι δεν μπορούσαν να συμφωνήσουν στο ύψος της διατροφής που θα κατέβαλε ο πατέρας που είχε επαγγελματική απασχόληση. Ασκήθηκε προς τούτο αγωγή που όμως λόγω των πολλών εκκρεμιών υποθέσεων προσδιορίσθηκε για συζήτηση τον Σεπτέμβριο του 2014. Τι θα μπορεί να πράξει η μητέρα ως νόμιμος εκπρόσωπος των τέκνων προκειμένου να διασφαλίσει τα προς το ζην για τα τέκνα της;
10. Ο Α αμφισβητεί την υποχρέωσή του για καταβολή φόρων όπως αυτός υπολογίσθηκε με το εικαριστικό της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Κατόπιν τούτου επιθυμεί να καταθέσει προσφυγή ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων με αίτημα την ακύρωση της σχετικής διοικητικής πράξης. Κατά την προσέλευση του στη γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών η γραμματεία αρνείται την παραλαβή της προσφυγής θεωρώντας ότι ο Α έπρεπε να προσφύγει σε άλλα δικαστήρια. Τι φρονείτε επί αυτού;
11. Κατά παραλλαγή του πρακτικού 10 ο Α ασκεί αγωγή για αποζημίωση λόγω αδικπραξίας κατά του Β για ζημιές που προκάλεσε στα ελασθόντρα του ο Β. Η αγωγή εισάγεται στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αγγινίου ως εκ του ποσού του αιτήματος. Η γραμματεία θεωρεί ότι αρμόδιο είναι το Ειρηνοδικείο και αρνείται την παραλαβή της αγωγής. Νομίμως;
12. Ο Α ανευρίσκει μετά την έκδοση τελεσίδικου αποφάσεως ένα έγγραφο με το οποίο επιβεβαιώνονται οι ισχυρισμοί του για την αγωγή που είχε ασκήσει κατά του Β και η οποία απερρίφθη ως αναπόδραστη. Κατά το άρθρ. 544 αρ. 7 λόγος αναψηλαφήσεως μιας δίκης είναι η ανεύρεση ενός εγγράφου, την ύπαρξη του οποίου θα πρέπει να αγνοούσε από ανώτερη βία ο διάδικος. Αμφισβητείται πως θα πρέπει να γίνει αντιληπτή η ανώτερη βία. Θα πρέπει να ερμηνευθεί ως απλή έλλειψη υπαιτιότητας ή ως επίδειξη άκρας και εξδρασμένης επιμέλειας; Προς τούτο ο Α επικαλείται και το σκοπό της δίκης ώστε η ανώτερη βία να ερμηνευθεί ως έλλειψη απλής υπαιτιότητας. Μπορείτε να ανεύρετε επιχειρήματα προς τη μια ή στην άλλη κατεύθυνση με βάση το σκοπό της δίκης;
13. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β και αιτείται την επιστροφή του ποσού των 20.000 ευρώ που κατέβαλε στο πλαίσιο συμβάσεως πωλήσεως. Η σύμβαση πωλήσεως ήταν κατά τους ισχυρισμούς του Α άκυρη λόγω πλάνης εκ μέρους του κατά την κατάρτισή της. Προς τούτο απεύθυνε σχετική εξώδικη δήλωση στο Β με την οποία αφενός προσέβαλε τη δικαιοπραξία λόγω πλάνης και αφετέρου ζητούσε την επιστροφή του καταβληθέντος ποσού. Ο Β, συνεχίζοντας ο Α στην αγωγή δεν συμμορφώθηκε προς το εξώδικο έγγραφο, με αποτέλεσμα ο Α να ασκήσει την υπό κρίση αγωγή. Τι θα πράξει το δικαστήριο ενόψει της ρυθμίσεως του ΑΚ για την πλάνη, απάτη, απειλή;

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ Ι

ΠΡΑΚΤΙΚΑ 2 – ΕΜΠΕΔΩΣΗ ΘΕΩΡΙΑΣ

Αθήνα, 31-3-2015

1) Οι συγγενείς του Α που απεβίωσε σε τροχαίο ατύχημα εγείρουν αγωγή επ'ονόματί του κατά του Β με αίτημα την καταβολή σ' αυτούς ψυχικής οδύνης.

Ερωτάται : Είναι παραδεκτή η άσκηση της αγωγής ;

2) Ο Α εγείρει αγωγή κατά του Β με αίτημα την καταβολή του ποσού των 30.000 ευρώ που οφείλεται για την προμήθεια ενός μηχανήματος. Κατά τη διάρκεια της δίκης ο Β αποθνήσκει, κάτι που δεν έγινε γνωστό στους λοιπούς παράγοντες της δίκης. Εκδίδεται απόφαση που απορρίπτει την αγωγή ως ουσία αβάσιμη. Κατά της αποφάσεως ο Α ασκεί το ένδικο μέσο της εφέσεως.

Ερωτάται : α) Είναι υποστατή η δικαστική απόφαση που εκδόθηκε ;

β) Παραδεκτώς ασκήθηκε το ένδικο μέσο της εφέσεως ;

3) Ο ηλικίας 17 ετών Α ασκεί αγωγή αδικαιολογήτου πλουτισμού κατά του Β με αίτημα την καταβολή του ποσού των 1.000 ευρώ που αποτελούσε το τίμημα από την αγορά ηλεκτρικής κιθάρας. Στην αγωγή επικαλείται ότι οι γονείς του δεν είχαν συμφωνήσει στην κατάρτιση της συμβάσεως πώλησεως και ως εκ τούτου αιτείται την επιστροφή του σχετικού ποσού επιστρέφοντας συγχρόνως την ηλεκτρική κιθάρα. Ο Β αμυνόμενος κατά της αγωγής ισχυρίζεται ότι δεν επιθυμεί να επικαλεσθεί την έλλειψη δικαστικής ικανότητας του Α.

Ερωτάται : α) Τι θα πράξει το Δικαστήριο ;

β) Η απάντηση θα ήταν διαφορετική αν ο Α είχε αγοράσει την κιθάρα με χρήματα που του είχαν δοθεί προς ελεύθερη διάθεση ;

γ) Η απάντηση είναι διαφορετική στη βάση του ερωτήματος (α) αν οι γονείς εγκρίνουν την όλη διεξαγωγή της δίκης από τον Α ;

δ) Απέκτησε την ιδιότητα του ενάγοντος ο Α ;

ε) Η απάντηση είναι διαφορετική αν ο Α είναι αλλοδαπός και κατά το δίκιο της ιθαγενείας του έχει πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα ;

4) Ο Α, ανήλικος , άσκησε αγωγή διατροφής κατά του πατρός Π εκπροσωπούμενος από την μητέρα του Μ. Εκδόθηκε απόφαση που έκανε δεκτή την αγωγή. Κατά της αποφάσεως άσκησε έφεση ο Π την οποία έστρεψε κατά του Α εκπροσωπούμενου από την μητέρα του Μ. Κατά τον χρόνο της συζητήσεως της εφέσεως ο Α ενηλικιώθηκε.

Ερωτάται : α) ποιός ήταν διάδικος στον πρώτο βαθμό ;

β) παραδεκτώς ασκήθηκε η έφεση ;

γ) επήλθε με την ενηλικίωση βίαιη διακοπή της δίκης ;

δ) είναι νόμιμη η παράσταση του Α αν εκπροσωπηθεί κατά τη συζήτηση από τη μητέρα του ;

5) Ο Α, εκ φύσεως αλτρουιστής, ασκεί αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταβάλει στον Γ το ποσό που του οφείλει από δάνειο εδώ και αρκετά χρόνια.

Ερωτάται : α) Απέκτησε ο Α την ιδιότητα του διαδίκου ;

β) Θα προχωρήσει το δικαστήριο στην εξέταση της ουσίας της υποθέσεως ;

6) Ο Α εξουσιοδότησε τον Β να εισπράξει απαίτησή του από τον Γ. Ο Γ αρνήθηκε την καταβολή καίτοι ο Β είχε προσκομίσει έγγραφη εξουσιοδότηση.

Ερωτάται : Δύναται ο Β να ασκήσει στο όνομά του αγωγή κατά του Γ με αίτημα την καταβολή του ποσού που οφείλεται στον Α ;

7) Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β. Κατά τη συζήτηση ο Β αναγνωρίζει την επίδικη αξίωση (άρθρ. 298 ΚΠολΔ). Όμως ο Α επιμένει στην έκδοση αποφάσεως μετά από αποδεικτική διαδικασία με την αιτιολογία ότι δεν επιθυμεί να φαίνεται ότι του χαρίστηκε η απαίτηση. Παραδεκτώς ;

8) Ο εργαζόμενος Α άσκησε αγωγή κατά του εργοδότη Β με αίτημα να του καταβάλει επίδομα ανθυγιεινής εργασίας. Στη σχετική δίκη άσκησε πρόσθετη παρέμβαση (άρθρ. 80 ΚΠολΔ) υπέρ του Α ο επίσης στην ίδια επιχείρηση εργαζόμενος Γ, επικαλούμενος και αυτός ότι έχει παρόμοια αξίωση κατά του Β. Ερωτάται : Παραδεκτώς ασκήθηκε η πρόσθετη παρέμβαση ;

9) Ο Α μεταβίβασε την κυριότητα ακινήτου στο Β. Στη συνέχεια ο Α ασκεί διεκδικητική αγωγή κατά του Γ που παρακρατεί την κατοχή προς το σκοπό αποδόσεως του ακινήτου ελευθέρου στον Β. Είναι παραδεκτή η αγωγή ;

10) Ο Α ασκεί διεκδικητική αγωγή κατά του Β για αγρόκτημα του. Κατά τους ισχυρισμούς του ο Β κατείχε το ακίνητο παρανόμως στο μεταξύ όμως έχει παραδώσει την κατοχή στον Γ. Είναι παραδεκτή η άσκηση της αγωγής ;

11) Ο έμπορος Α που αντιμετώπιζε οικονομικές δυσκολίες κηρύχθηκε σε πτώχευση. Όπως προβλέπεται κατά νόμο διορίσθηκε σύνδικος πτωχεύσεως Σ. Ο Α διατηρεί αξιώσεις κατά του Β από πώληση εμπορευμάτων. Κατόπιν τούτου ο σύνδικος Σ ασκεί αγωγή κατά του Β. Παραδεκτώς ;

12) Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β. Κατά τη διάρκεια της δίκης εκχωρεί την επίδικη αξίωση στον Γ.

Ερωτάται : Ασκει το γεγονός αυτό κάποια επιρροή στην δίκη ;

13) Το υποκατάστημα πιστωτικού ιδρύματος στη Θήβα ασκεί αγωγή κατά του κατόχου πιστωτικής κάρτας με την αιτιολογία της μη εξοφλήσεως της οφειλής. Ο κάτοχος της πιστωτικής κάρτας δεν εμφανίζεται στη δίκη. Η αγωγή ωστόσο απορρίπτεται χωρίς το δικαστήριο να εισέλθει στην ουσία της υποθέσεως. Είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου ;

14) Το διοικητικό συμβούλιο μιας ανώνυμης εταιρείας ασκεί αγωγή κατά του Β με αίτημα την αναγνώριση της ακυρότητας μιας συμφωνίας που κατήρτισε η ανώνυμη εταιρεία με το Β. Θα εισέλθει το δικαστήριο στην εξέταση της ουσίας της υποθέσεως ;

15) Το πιστωτικό ίδρυμα Α ασκεί αγωγή κατά του πιστωτικού ιδρύματος Β από σύμβαση δανείου. Στη συνέχεια το πιστωτικό ίδρυμα Β συγχωνεύεται δι' απορροφήσεως από το πιστωτικό ίδρυμα Α. Επηρεάζει αυτό το γεγονός την εξέλιξη της δίκης ;

Πρακτικά 2

- 1) Είναι κληρονομική ο β δεν είναι κυρίως ως ασήατος ΟΤ ηαο ηαοηα ηαοηαοηα
ηα αηαηα ηα αηαηα ηαοηαηα
2) Ο β, δαη ηαοηαηα ηαο ηαη αηαηα ηαη αηαηαηα ηα κληαοηαηα ηα κληαοηαηα
ηαοηαηα ηαο ηαη αηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
1) Ηαη δαηα ηαη αηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηα δαηαηαηα ηαοηαηα
2) Ηαηα ο β αηαηαηα ηαη αηαηα ηα ηα δαηαηαηα ηαοηαηα ηαη αηαηαηα ηα
ηα αηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
3) Το ηαοηαηαηα ηαη αηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
α δαηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαη αηαηαηα (ΑΚ 73, 200) Ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
1) Ο β ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαη αηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
16) Δαη αηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
αηαηαηαηαηα

② (313 Κωδ)
Αηαηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα

ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα

→ Αηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα

βαηαηα δαηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα

Η αηαηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα

ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα
ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα ηαοηαηα

③ Εκανότητα για δικαιοτ. παρόχρηση → ικανό πρ. ικανό
-16- για δικαιοτ. (δικονομ. δίκ.)
Δικαιοτ. ικανότ. (αδίκ. Δ)

④ Διάδικος → όποιος έχει την ικανότ. δικαίου,
όρα ο συνήδικος είναι διάδικος (έχει ως συνήν
της δικαστικής αποφάσεως)
Απέναντος των ιδιοτ. του εαυτού παρόχο
που είναι συνήδικος. (ελατ. δικ. παρόχο)
Εξαιρείται αυτοπαρρέδωτος το δικ. δικαιοτ. παρόχο
(δω έχω γρηγορά τι φρονούν οι διάδικοι)

Συμβαίνει → απ' τα στοιχεία προκύπτει ελάτ.
→ δε χρ. αλ. προνομή ελατ. ελάτ.

Διακρίβω δικονομ. κανονισμών

263 Κωδ. Πον. Δικ.

⑤ Κατά κανόνα δέχονται πλήρη δικαιοτ. δικ. παρόχο
και όχι τα περιεί δικαιοτ. ικανότ. του Α.Δ.

⑥ 544 § 2 Κωδ. Πον. Δικ. → Αναρρητάγιστο (έκτακτο
ελάτ. πένθ) δίκων υπάρχει
για σοβαρή παράβαση
→ Αν όποτε εγκρίθηκε η διεξαγωγή της Δίκης η
παράβαση δεν υπάρχει. Είναι λοιπόν το ελάτ.
Ιάβινο

(ότι είναι παρέρ. ανώτερου ελάτ. πένθ, ισχύουν
πένθ πένθ στην κοινότητα βαλόν δικαιοτ. δικ.)

in toto και όχι a la quard.
(στο συνόδο της)

lege artis → το Ν.Π. όπως επιροβ. νομ. νομ.

Οι μόνες δεν είναι διάδικοι → μόνο ο συνήδικος

⑦ Επαρρέδωτο το αυτοπαρρέδωτο δικαιο και το δικαιο
με ιθαγένεια του.

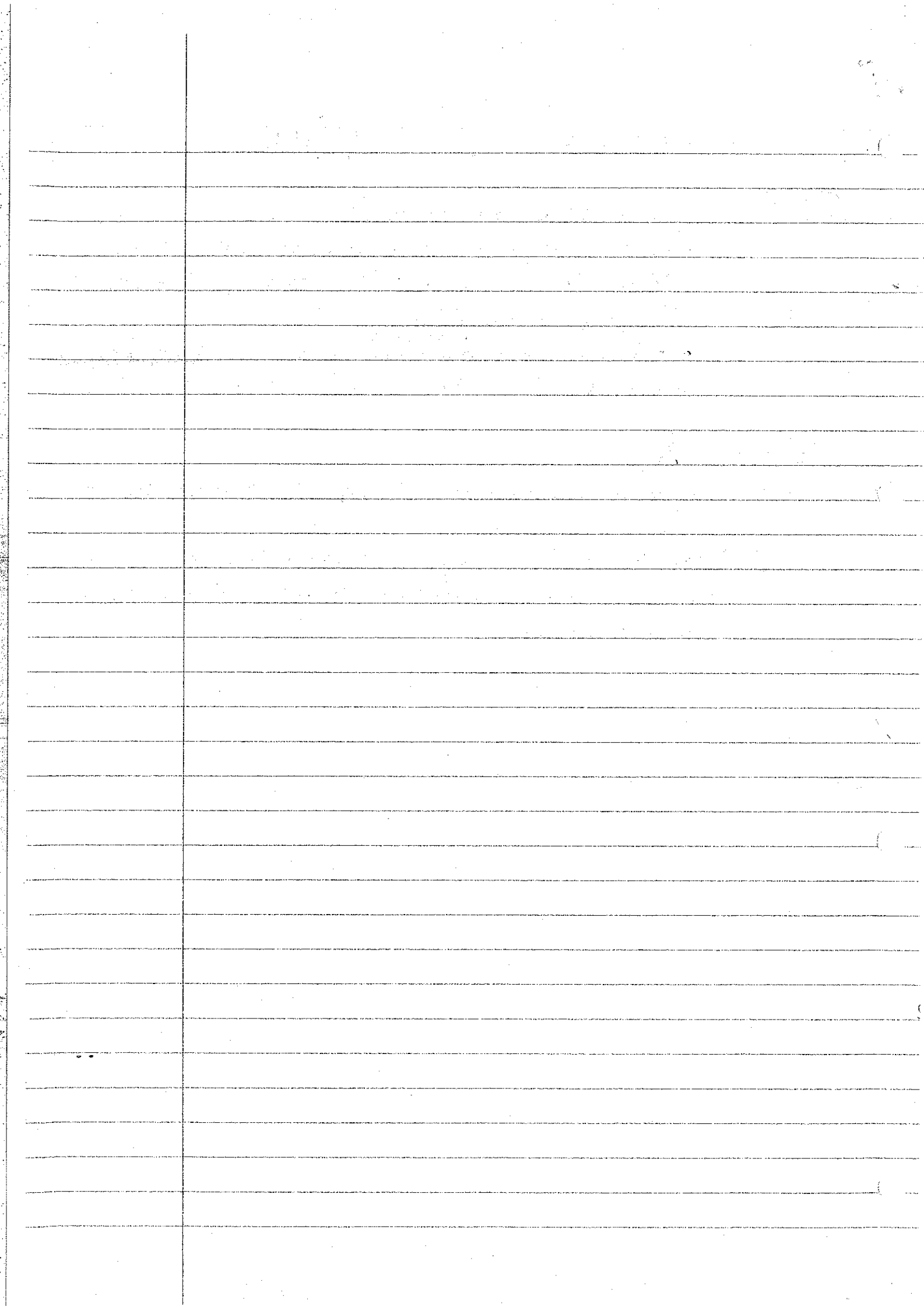
ΠΡΑΚΤΙΚΑ 2 - 31/3/15

- ⑥ Ο Α → δεικτικές καταβολές
 → Δείχνει έχοντας δικαστικές αναγκασίες,
 γιατί δεν υπάρχει δικαστική διαπίστωση
 νομιμότητας
 → Εδώ δεν υπάρχει, και όχι παράδειγμα
 → Ο Β θα εκπροσωπεί όλες αξιώσεις

④ α) Ο Α

β) Παράδειγμα ακριβώς, όπως ακριβώς αν
 η πράξη του

γ) Στη δική του πράξη και εκπροσωπεί
 τις πράξεις, διότι ο ίδιος ο
 αυτικός.

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

Πολιτική Δικονομία Ι
Πρακτικά 3 – Εμπέδωση θεωρίας

Αθήνα, 07/04/2015

- 1) Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β. Κατά τη συζήτηση ο Β αναγνωρίζει την επίδικη αξίωση (άρθρ. 298 ΚΠολΔ). Όμως ο Α επιμένει στην έκδοση αποφάσεως μετά από αποδεικτική διαδικασία με την αιτιολογία ότι δεν επιθυμεί να φαίνεται ότι του χαρίστηκε η απαίτηση. Παραδεκτός ;
- 2) Ο εργαζόμενος Α άσκησε αγωγή κατά του εργοδότη Β με αίτημα να του καταβάλει επίδομα ανθυγιεινής εργασίας. Στη σχετική δίκη άσκησε πρόσθετη παρέμβαση (άρθρ. 80 ΚΠολΔ) υπέρ του Α ο επίσης στην ίδια επιχείρηση εργαζόμενος Γ, επικαλούμενος και αυτός ότι έχει παρόμοια αξίωση κατά του Β. Ερωτάται : Παραδεκτός ασκήθηκε η πρόσθετη παρέμβαση ;
- 3) Ο Α έχει απαίτηση ποσού 30.000 ευρώ κατά του Β. Ασκεί προς τούτο τρεις αγωγές ενώπιον του Ειρηνοδικείου Κορωπίας αντί να ασκήσει μία αγωγή ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για λόγους ταχύτητας απονομής της δικαιοσύνης.
- 4) Ο Α διατηρεί αξίωση 4.000 ευρώ κατά του Β. Διογκώνει το αίτημα στις 7.000 ευρώ προκειμένου να διασφαλίσει τη δυνατότητα ασκήσεως εφέσεως σε περίπτωση τυχόν απορρίψεως της αγωγής αφού κατά νόμο δεν επιτρέπεται έφεση στις μικροδιαφορές (5.000 ευρώ ανέκκλητες αποφάσεις).
- 5) Ο Α ασκεί μια προφανώς αβάσιμη αγωγή κατά του Β κατοίκου αλλοδαπής. Η αγωγή απορρίπτεται και ο Α καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δημιουργείται με τον τρόπο αυτό αξίωση του Β κατά του Α. Στη συνέχεια ο Α επικαλούμενος τη δωσιδικία περιουσίας (άρθρο 40) ασκεί αγωγή κατά του Β στην Ελλάδα για άλλη αξίωσή του.
- 6) Ο Α διατηρεί αξίωση κατά του Β την οποία ασκεί μετά την πάροδο 15 ετών, πριν πάντως τη συμπλήρωση της παραγραφής. Παραδεκτός ;
- 7) Εκδίδεται δικαστική απόφαση την οποία κατά νόμο δικαιούται να τριτανakoψει ο Α. Η τριτανakoπή εκ του νόμου δεν υπόκειται σε προθεσμία. Μετά πάροδο 18 ετών ο Α ασκεί το ένδικο βοήθημα της τριτανakoπής της δικαστικής αποφάσεως.
- 8) Ο Α ασκεί επανειλημμένως αιτήσεις εξαιρέσεως κατά του κρίνοντος δικαστή καίτοι οι προηγούμενες αιτήσεις είχαν απορριφθεί ως προφανώς αβάσιμες.
- 9) Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β η οποία δεν συζητείται ενόψει μιας συμφωνίας που επετεύχθη μεταξύ τους. Ο Α ωστόσο δεν παρατήθηκε τυπικά από την αγωγή ώστε να επέλθει κατάργηση της δίκης. Μετά από έτη όταν επιδεινώθηκαν οι σχέσεις των Α και Β, ο Α αποφασίζει να συνεχίσει την αγωγή.
- 10) Ο Α μέτοχος εταιρείας προσβάλλει συστηματικά αποφάσεις Γενικής Συνελεύσεως προς το σκοπό όπως εξαναγκάσει άλλους μετόχους στην αγορά των μετοχών του.
- 11) Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β και ισχυρίζεται ότι έχει αξίωση από πώληση. Ο Β αρνείται την αγωγή και επικουρικώς ισχυρίζεται εικονικότητα, άλλως άφεση χρέους, άλλως παραγραφή. Το Δικαστήριο θεωρεί τους ισχυρισμούς αυτούς αντιφατικούς.
- 12) Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β. Από την αποδεικτική διαδικασία προκύπτει η έλλειψη απαιτήσεως. Ο Β όμως ομολογεί την απαίτηση του Α. Κατά νόμο η ομολογία έχει δεσμευτική αποδεικτική δύναμη (άρθρ. 352).

Διαδικαστικές πράξεις :

1. Οι διάδικοι ενεργούν στη δίκη μέσω της επιχείρησής διαδικαστικών πράξεων. Οι πράξεις αυτές ρυθμίζονται ως προς τις προϋποθέσεις και τις έννομες συνέπειες από το δικονομικό δίκαιο. Διαφοροποιούνται με τον τρόπο αυτό από τις δηλώσεις βουλήσεως του ιδιωτικού δικαίου. Μπορούν να είναι όπως και οι δικαιοπραξίες του ουσιαστικού δικαίου, δηλώσεις βουλήσεως (με δικονομικό περιεχόμενο π.χ. παραίτηση από την αγωγή), ανακοινώσεις βουλήσεως (π.χ. υποβολή απήσεων), ανακοινώσεις γνώσεως (π.χ. προβολή πραγματικών ισχυρισμών), υλικές πράξεις (π.χ. κατάθεση αγωγής). Διαδικαστικές πράξεις του Δικαστηρίου είναι και οι δικαστικές αποφάσεις.
2. Οι διαδικαστικές πράξεις διακρίνονται σε :
 - α) Ισχυρισμούς, ενστάσεις, αντενστάσεις, απήσεις, αιτήσεις, προσφορές αποδείξεων, αποδεικτικές ενστάσεις.
 - β) Επιτευκτικές (π.χ. αγωγή, ένδικα μέσα) και διαμορφωτικές πράξεις (π.χ. παραίτηση από διαδικαστική πράξη). Οι επιτευκτικές διαδικαστικές πράξεις περιέχουν αίτημα προς το Δικαστήριο ενώ οι διαμορφωτικές διαμορφώνουν αμέσως μία δικονομική κατάσταση.
 - γ) Μονομερείς, συμβάσεις, κοινές πράξεις (συνδικαιοπραξίες). Μονομερείς πράξη είναι λ.χ. η άσκηση της αγωγής και η προβολή ισχυρισμών, σύμβαση είναι η παρέκταση της αρμοδιότητας (άρθρ. 42) ενώ για την συνδικαιοπραξία απαιτείται η σύμφωνη γνώμη των διαδίκων και του Δικαστηρίου (άρθρ. 148).
 - δ) Διφυείς (π.χ. δικαστικός συμβιβασμός), διουπόστατες (π.χ. ένσταση συμψηφισμού στη δίκη), διαδικαστικές πράξεις με παρεπόμενες ουσιαστικές συνέπειες (αγωγή), ουσιαστικές πράξεις με παρεπόμενες δικονομικές συνέπειες (π.χ. 225 ΚΓολΑ).
 - ε) Μέσα αμύνης και επιθέσεως με κριτήριο αν αποβλέπουν στην απόδοξη ή στην απόρριψη απήσεως.
 - στ) Πράξεις του δικαστηρίου, πράξεις των διαδίκων. Με τον τρόπο αυτό διαφοροποιούνται οι διαδικαστικές πράξεις των διαδίκων από πράξεις των λοιπών παραγόντων της δίκης (μαρτύρων, πραγματογνωμόνων).
3. Κανόνες : Απαιτείται η συνδρομή της :
 - α) Ικανότητας διαδίκου, δικαστικής παραστάσεως, νόμιμης εκπροσώπησης, κανότητας προς το δίκολογείν.
 - β) Ερμηνεία. Κατά την κρατούσα γνώμη ερμηνεύονται όπως οι δικαιοπραξίες του ουσιαστικού δικαίου (173, 200 ΑΚ), ιδίως οι μονομερείς διαμορφωτικές πράξεις και οι απήσεις.
 - γ) Οι διαδικαστικές πράξεις είναι ανεπίδεκτες αιρέσεως με εξαίρεση της ενδοδιαδικαστικής φύσεως αιρέσεις.
 - δ) Ερρίζεται το θέμα με την επιρροή των ελαττωμάτων βουλήσεως.
 - ε) Κατά κανόνα είναι ελεύθερα ανακλητές (π.χ. πραγματικοί ισχυρισμοί).
 - στ) Επιδεκτικές εγκρίσεως με αναδρομική ενέργεια.
 - ζ) υπόκειται στους περιορισμούς της καλής πίστεως κλπ (άρθρ. 118).
4. Τύπος : Κατά κανόνα έγγραφος, απαντά όμως και ο προφορικός με έννοια ότι οι πράξεις επιχειρούνται κατά την συζήτηση της υποθέσεως.

Πράκτικα 3

- 2) Αναίνεται κατάδειξη υπέρ της ενταύσεως συμφέροντος από το Γ να προσέ η δική υπέρ του Α. Εδώ δεν υπάρχει εννοια συμφέρον.
- 3) Ο Α προσπαθεί να εκμεταλλευτεί καθεύων αρμοδιότητα του βραδινού. Είναι θετική καταρχήν μη καθεύων αρμοδιότητα → απαράδεκτη αξίωση.
- 4) ΚΠΔ 466, 512. Θετική καταρχήν καθεύων αρμοδιότητας.
↳ ανεκτίμητες ταυτοσεις του δεν νοείται σε εφεση.
- 5) Ο Α προσπαθεί να εκμεταλλευτεί δικαιοδοσία εθνικών δικαστηρίων βύτη η αξίωση είναι απαράδεκτη γιατί θετικά καταστροφάζεται η εννοια της διεθνούς δικαιοδοσίας και της διαδικασίας της αερίουτητας.
- 6) Θετική αρμοδιότητα δικαστηρίων
→ αρμοδιότητα
→ δικαστική κατάσταση επιτακτική
→ διαφύση επιτακτικής.
- 7) Θετική αρμοδιότητα δικαστηρίων ευρεση.
Γρίτανση. Θετική 586α Προβ. 116 για δικαστική απόφαση. Εξαιρετική μερικό χρόνο δικαστική. Θετική. Το δικαστικό αμετά καταρχήν.
- 8) Περιεχόμενα δικών. Αποκλείεται αλλοιολογία αιτήσεων εφέσεως και δικαστική.
- 9) Καταρχήν αιτήση δικαστηρίου → επιτακτική επιτακτική.
- 10) Εξαιρετική αλλοιολογία αιτήσεων. Καταρχήν δικαστηρίου.
- 11) Αιτήσεις αμετακίνητες. Δεν είναι ανεκτίμητες από την έννομη τάξη. Επειδή οι αρμοδιότητες είναι εννοιακά ΚΠΔ 116. Η επιτακτική μπορεί να αφεθεί με την θετική καταρχήν προβολής ισχύος.
- 12) Ομολογία → αρμοδιότητα ΚΠΔ 339. Εξαιρετική αρμοδιότητα δικαστική. Την προσέ η δική δική αλλά επιτακτική υποκείμε για υπέρ της εννοιας.
- 1) Εθνική εννοια συνυφασμένη → υπέρ της εννοιας δικών. Τροποί.

Καθηγητής: Γ. Ορφανίδης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ Ι
ΠΡΑΚΤΙΚΑ 4 - ΕΜΠΕΔΩΣΗ ΘΕΩΡΙΑΣ

Αθήνα, 21/04/2015

1. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει το ποσό των 30.000 ως υπόλοιπο οφειλομένου τιμήματος. Πριν από τη συζήτηση της αγωγής ο Β αποθνήσκει. Ο δικηγόρος του Β έχει δικαστικό πληρεξούσιο και αναρωτιέται αν ο θάνατος του εντολέως του επηρεάζει την πρόοδο της δίκης.
2. Σε σχέση με αγωγή του Α κατά του Β εκδίδεται απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου που δέχεται εν μέρει την αγωγή. Την απόφαση προσβάλλουν με έφεση αμφότεροι οι διάδικοι. Ενόψει διατηρήσεως των επαγγελματικών τους σχέσεως οι διάδικοι καταρτίζουν συμβιβασμό ενώπιον συμβολαιογράφου με τον οποίο ρυθμίζουν τη διαφορά κατά τρόπο διαφορετικό από το περιεχόμενο της αποφάσεως. Τι υπερισχύει ;
3. Ο Α ασκεί λίγες ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής της αξιώσεως καταψηφιστική αγωγή κατά του Β. Ο δικηγόρος του διαβλέπει ότι η αγωγή δεν είναι συνταγμένη με προσεκτικό τρόπο λόγω των στενών χρονικών περιθωρίων που είχε στη διάθεσή του. Αποφασίζει να ανακαλέσει την αγωγή και να συντάξει νέα, βελτιωμένη αγωγή που καταθέτει και επιδίδει. Ο εναγόμενος εναντιώνεται στις ενέργειες αυτές. Σε κάθε περίπτωση φρονεί ότι οι ενέργειες αυτές είναι άσκοπες γιατί στο μεταξύ έχει συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής.
4. Μετά από μακρό δικαστικό αγώνα οι Α και Β συμβιβάζονται ενώπιον του κρίνοντος δικαστηρίου (293 ΚΠολΔ). Ο Β αναλαμβάνει την υποχρέωση στο πλαίσιο του συμβιβασμού να αναμεταβιβάσει στον Α την κυριότητα ενός ακινήτου που δεν ήταν περιεχόμενο της αγωγής. Ο συμβιβασμός καταρτίσθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους που ήταν εφοδιασμένοι με ειδική πληρεξουσιότητα (άρθρ. 98). Επειδή όμως δεν παρευρίσκονταν οι διάδικοι εξήρτησαν τη σύμβαση συμβιβασμού από τη μη ανάκληση αυτής εντός εξήντα ημερών με μονομερή πράξη ενός των συμβαλλομένων (εξουσιαστική αίρεση). Είναι επιτρεπτό αυτό ενόψει των συνεπειών του δικαστικού συμβιβασμού ;
5. Ο Α διαβλέπει ότι η ασκηθείσα αγωγή του κατά του Β δεν έχει τύχη και παραιτείται του δικογράφου αυτής. Ο Β εναντιώνεται επειδή η παραίτηση γίνεται μετά την έναρξη της συζητήσεως. Τότε ο Α παραιτείται του δικαιώματος της αγωγής. Μετά από μήνες ο Α επανασκεί την αγωγή, εμπλουτισμένη με νέα πραγματική και νομική βάση. Ο Β αμυνόμενος επικαλείται το δεδicasμένο από την προηγούμενη δίκη.
6. Η αγωγή του Α κατά του Β είναι νόμω αβάσιμη, όμως ο Β σπεύδει και αποδέχεται την αγωγή. Τι θα πράξει το Δικαστήριο ;
7. Ο Α προβάλλει χρηματική απαίτηση κατά του Β. Το δικαστήριο θεωρεί με βάση το δικόγραφο την αιτία της αξιώσεως ανήθικη. Ήταν η διευκόλυνση σε πράξεις που αποδοκιμάζονται από την έννομη τάξη. Ο Β εντούτοις αναγνωρίζει την αγωγή.
8. Ο εργαζόμενος Α ασκεί αγωγή κατά του εργοδότη Β για οφειλόμενους μισθούς. Προκειμένου να μην χάσει τη δουλειά του αποφασίζει να συμβιβασθεί. Καταρτίζεται συμβιβασμός ενώπιον του δικαστηρίου με τον οποίο ο εργαζόμενος παραιτείται μέρους των μισθών του. Είναι έγκυρος ο συμβιβασμός ;
9. Ο Α ομολογεί στο πλαίσιο δίκης ότι πέρασε με κόκκινο και προκάλεσε τον τραυματισμό του ενάγοντος Β. Κατόπιν τούτου ο Β θεωρεί ότι η δίκη έχει τελεώσει και ότι το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να εκδώσει απόφαση με βάση τη δήλωση του Α (άρθρ. 298).

10. Σε σχέση με αγωγή του Α κατά του Β εκδόθηκε απόφαση του πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή και επιδίκασε στον ενάγοντα ποσό 30.000 ευρώ αντί του αιτηθέντος ποσού των 80.000 ευρώ. Με πρωτοβουλία του Α η απόφαση επιδόθηκε στον Β. Μετά από δυο μήνες κατά της αποφάσεως άσκησε έφεση ο Α. Κατά τη συζήτηση της εφέσεως ο Α προσκόμισε και την σχετική δικαστική απόφαση στην οποία είχε σημειωθεί η ημερομηνία επιδόσεως. Το δικαστήριο χωρίς να υπάρξει σχετικός ισχυρισμός από την πλευρά του εφεσίβλητου Β απέρριψε αιτεπαγγέλτως την έφεση ως εκπρόθεσμη.

Ερωτάται Έπραξε ορθώς;

11. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β η οποία απερρίφθη κατ'ολοκληρίαν ως αόριστη. Ο Α φρονεί ότι το δικαστήριο εσφαλμένως απέρριψε την αγωγή ως αόριστη γιατί αυτή ήταν αρκούντως ορισμένη. Άσκησε προς τούτο έφεση την οποία ο πληρεξούσιος διαηγόρος έσπευσε να καταθέσει την τελευταία ημέρα της σχετικής προθεσμίας. Κατά την μετάβαση του στο δικαστήριο διαπίστωσε ότι το προσωπικό της γραμματείας του δικαστηρίου απεργούσε. Κατόπιν τούτου προσήλθε την επόμενη ημέρα κατά την οποία λειτουργούσε η γραμματεία του δικαστηρίου και κατέθεσε την σχετική έφεση. Ο εφεσίβλητος Β θεωρεί ότι η έφεση είναι εκπρόθεσμη, ο Α όμως υποστηρίζει ότι η εμποδίστηκε στην εμπρόθεσμη άσκηση της εφέσεως από λόγο ανώτερης βίας.

Ερωτάται: Τι θα πράξει το δικαστήριο;

12. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β και επιφορτίζει για λόγους ταχύτητας με την επίδοση της στον εναγόμενο ιδιωτικό ταχυδρομείο. Ο Β παρέλαβε το σχετικά έγγραφο όμως, δεν προσήλθε κατά την σχετική δικάσιμο επειδή φρονεί ότι η επίδοση θα έπρεπε να είχε γίνει με δικαστικό επιμελητή. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως ο ενάγων προσκόμισε το αποδεικτικό της επιδόσεως που είχε συντάξει ο υπάλληλος του ιδιωτικού ταχυδρομείου. Το δικαστήριο προβληματίζεται αν υφίσταται νόμιμη κλήτευση του εναγομένου.

13. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β από σύμβαση δανείου. Κατά την μετάβαση του στην οικία του Β προς επίδοση της αγωγής ο δικαστικός επιμελητής αναζήτησε τον αποδέκτη Β ο οποίος όμως απουσίαζε. Παρίστατο όμως η Γ που δήλωσε ότι διαμένει μόνιμως στην οικία και απασχολείται ως οικιακή βοηθός. Ο δικαστικός επιμελητής επέδωσε την αγωγή στην Γ αφού από την συνομιλία που είχε πείσθηκε ότι γνώριζε την ελληνική γλώσσα και ότι συνοικούσε με την παραλήπτη. Κατά την συζήτηση της υποθέσεως ο Β δεν παρέστη και δικάσθηκε ερήμην. Κατά της αποφάσεως άσκησε ανακοπή ερημοδικάς με την αιτιολογία ότι η αγωγή και η κλήση για συζήτηση δεν του είχαν επιδοθεί νομίμως. Ο Α αντέταξε ότι η επίδοση είχε γίνει στην Γ ως σύνικο - οικιακή βοηθός ο Β όμως, ισχυρίσθηκε ότι δεν διαμένει εκεί και ότι μετά το πέρας της εργασίας της αποχωρεί από το σπίτι.

14. Ο Α έχοντας απαίτηση κατά του Β με εκτελεστό τίτλο επιβάλλει αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητό του, το οποίο στη συνέχεια εκπλειστηριάζεται. Κατά του πλειστηριασμού ο οφειλής Β ασκεί το προβλεπόμενο από το νόμο ένδικο βοήθημα της ανακοπής (άρθρο 933) με την αιτιολογία ότι η προβλεπόμενη από το νόμο κήρυξη του πλειστηριασμού δεν περιείχε τα πλήρη στοιχεία.

15. Ο Α άσκησε αγωγή του Β και του επέδωσε το σχετικό δικόγραφο. Εκ παραδρομής αναφέρεται εσφαλμένα όνομα ως πατρώνυμο. Ο Β παρίσταται κατά τη συζήτηση και ζητά την απόρριψη της αγωγής για το λόγο αυτό. Σημειώνεται ότι κατά νόμο πρέπει να αναγράφεται το πατρώνυμο (άρθρο 118).

Розра. 4 21/4 2013

1) KNO₃ → Urea na amfoterni duvno, cijena jeftinija od amfoternih prirodnih, brzo rastopljiva

[illegible]

gas to the atmosphere

11) Impedire așezare în locuri de 159 → înlocuirea pământului
de așezare

19) Bussard ridern & ridern gieten eine rei. diacetessenzata Offene
falsches rei offene entzogen)

13) Ca^{2+} и Mg^{2+} в воде 438 мг в 1 литре воды

14) На рисунке ниже изображена одна из вершин. Продолжите рисунок.

117 → Die Funktion f ist injektiv, weil es für jedes $y \in \mathbb{R}$ ein $x \in \mathbb{R}$ gibt, so dass $f(x) = y$ gilt.

5) Lässt man einen gas in geschlossenen zylinder von höherer temp. durch einen beweglichen piston von niedriger temp. durch strömen, gibt es dann einen netzstrom?

ΠΡΑΚΤΙΚΑ 4 (21/4/15)

⑬ Αν έφραγε κατά τη 2η περίπτωση → έχω πάλιν υποδακτική βχ - αποδυναμώνει με αποδότη του συνόλου.
Ο δικαστ. επιπλέον είναι το όργανο, υπεισέρχεται στην πορεία για τις απόψεις.

⑭ Αν έγινε επίδοση → ανυπόστατη αγωγή (δεν προβλέπ. στο νόμο το ιδιωτ. ταχυδρομείο) μόνο με δικαστικό επιτελεστικό → εξαιρέτ. όργαν με παροχή γι αυτή των ευρήματ.

⑮ Η δικαστική δεν εδράζεται μέσω των αδίκων μέσων.

Η πρόκληση δεν παρεκκλίνεται - θα κριθεί το έ δικό μέσο με επαναφορά των πραγματ. γεγονότ. η υπόθεση κρίνεται εάν να υπάρχει έδικαιρένο.

2 → η απόφαση προέβλεπε αλλαγή σε σταθερά δαπάνη

→ Αν δεν γίνει η επίδοση

2 → ανυπόστατο της

αγωγής

→ ελαττωματική αγωγή → ακυρότητα

Ανυπόστατο υπάρχει όταν εδράζεται κάποιο συντάτ. το δικό με πράξη

Γνώση πώς υποκοδίσκω

3 πράξεις

- ① το έγγραφο σε κείμενο στο γραπτό κείμενο
- ② κείμενο στο κείμενο A.T
- ③ συστημένη εισαγωγή για τον εμπόλεμο ότι το έγγραφο βρίσκεται στο A.T

Π.χ. αν

μια η πρώτη πράξη συνδυάζεται

→ αν πάλι σε κείμενο ταχυδρομείο ή δεν αποδέχεται στον αλγόριθμο του A.T → ακυρώσει

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ② Κατά 293, η απόφ. που προηγείται είναι "μη ούσα". Υπάρχει η αυτονομία της ιδίας βουλήσεως

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ③ Η παραγραφή διακόπτεται:

291Α → με αίτηση αμνηστίας

→ με εξώδικη απόφαση του οργάνου κρίσης (βουλή)

Με τη 2η αμνηστία, η διαγραφή της παραγ. θα διατρέχουν 1η αμνηστία.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ④ Εξουσιαστική αίτηση → αντίθεση των οριζώντων συμβάσεων με τον περί βουλή

Ο δικαστής είναι για δικής πράξη

→ Η προέταση μνηστή δέχεται ότι υπερίσχυουν οι κανόνες του ΑΚ. Είναι δυνατή η διαγραφή, ενώ το δικονομικό είναι αντίθετο στις αιτήσεις.

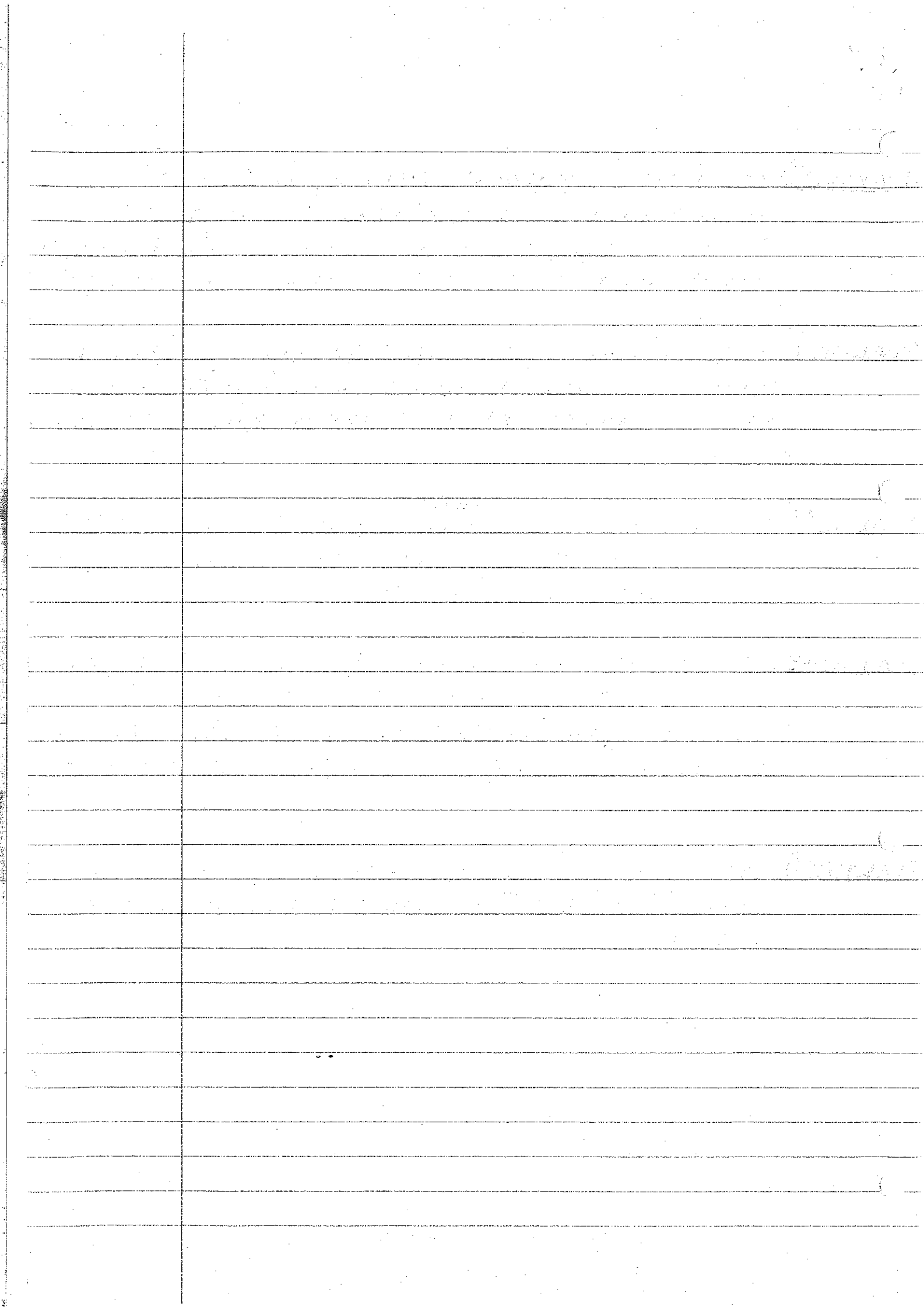
ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5 Μετά τη συζήτηση, για παραιτ. απ' το δικόρ.
πρέπει να συναινέσει και ο ενδιαφερόμενος.
Αν γίνει παραιτηση απ' το δικαίωμα, καταργεί
ται η δικαί, είναι σαν να υπάρχει δεδικασμένο

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 6 Αδίκημα / ύδρυ αβάσιμη μπορεί ως διαδο-
τική να τόχει αναμνηστικής / αποδοχής απ'
τον ενδιαφερόμενο. Όχι όμως αν στηρίζ. σε αδήρι-
μα.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 7 Δε γίνεται, καθώς ^{ποτέ} για αγωγή με αντικ. παραι-
νομή ή συνήθικη πράξη, δεν ισχύει / δε δέχεται
με αναμνηρ της αγωγής.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 8 Δε γίνεται παραιτηση απ' το μισθό εργαζομένου
καθώς είναι αναγκαστικού δικαίου.
Ο συμβιβ. γίνεται έμμεσον συντρέχον προπαι-
ον. δικαιούμενος διαδέχεται με αντικερ-
έννοια

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 9 Οποιαδήποτε ένα γεγονός - η δικαί δυνάμει
για να τελεσθεί θα πρέπει να αποδεχθεί την
απορρύθμιση.

(5/5) 17/17

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

Αθήνα, 28/04/2015

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ Ι

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΛΗ ΤΗΣ 28/04/2015

1. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει το ποσό των 60.000 ευρώ που του οφείλει από σύμβαση πωλήσεως αγροτεμαχίου. Ο Β αμφισβήτησε την ύπαρξη της απαιτήσεως. Έλαβαν χώρα εκτενείς αποδείξεις που οδήγησαν στη μερική αποδοχή της αγωγής από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατά το ποσό των 30.000 ευρώ. Αίτημα για κήρυξη της αποφάσεως ως προσωρινώς εκτελεστής απερρίφθη. Την απόφαση προσέβαλαν με έφεση αμφότεροι οι διάδικοι. Σε προχωρημένο στάδιο της διαδικασίας τα διάδικα μέρη συμβιβάσθηκαν ενώπιον του Εφετείου. Με το συμβιβασμό ο Β ανέλαβε την υποχρέωση να καταβάλει το ποσό των 80.000 ευρώ εντόκως από την άσκηση της αγωγής. Από την πλευρά του ο Α ανέλαβε την υποχρέωση να μεταβιβάσει στον Β αγροτεμάχιο 3 στρεμμάτων για το οποίο υπήρχε φιλονικία μεταξύ τους. Ο Β επιφυλάχθηκε να ανακαλέσει τη δήλωση του για το συμβιβασμό εντός προθεσμίας 30 ημερών. Ο συμβιβασμός καταχωρήθηκε στα πρακτικά του δικαστηρίου που αναγνώσθηκαν στους διαδίκους (259 ΚΠολΔ). Η προθεσμία των 30 ημερών παρήλθε και τα μέρη υλοποίησαν το συμβιβασμό. Μετά από ένα έτος ο Β φρονεί ότι εξαπατήθηκε σε σχέση με την ύπαρξη του χρέους και επιθυμεί να προσβάλει το συμβιβασμό με τις κοινές διατάξεις :

Ερωτάται : α) Τι συνέπειες αναπτύσσει ο συμβιβασμός που καταρτίσθηκε ;

β) Νομίμως ο Β επιφυλάχθηκε του δικαιώματος για ανάκληση ;

γ) Προσβάλλεται ο καταρτισθείς ενώπιον του Εφετείου συμβιβασμός λόγω ελαττωμάτων βουλήσεως ;

δ) Μπορεί ο συμβιβασμός που καταρτίσθηκε να αποτελεί τίτλο για εγγραφή υποθήκης για τη χρηματική και εκτελεστό τίτλο για τη μη χρηματική απαίτηση ;

ε) Νομίμως συμπεριελήφθησαν στο συμβιβασμό και μη επίδικες αξιώσεις ;

στ) Μπορούσε το Εφετείο να καλέσει τα μέρη να προσφύγουν σε διαμεσολάβηση για επίλυση της διαφοράς ενόψει του γεγονότος ότι ήταν συγγενείς ;

ζ) Θα έπρεπε ο συμβιβασμός να είχε καταρτισθεί με σύμπραξη πληρεξουσίου δικηγόρου ;

η) Αναπληρώνουν τα πρακτικά του δικαστηρίου τον απαιτούμενο συμβολαιογραφικό τύπο για το ακίνητο ;

2. Ο Α άσκησε στο αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ από σύμβαση εγγυήσεως. Ισχυρίσθηκε ότι ο Β εγγυήθηκε προφορικά την εξόφληση οφειλής του Γ έναντι του (Α) και παρά τις προσπάθειες του ο Γ αρνείται να ανταποκριθεί στο χρέος του. Κατά τη συζήτηση της αγωγής παρίσταται ο Β ο οποίος δηλώνει ότι παρέσχε εγγράφως την εγγύηση του και όχι προφορικώς, όπως ισχυρίζεται ο ενάγων, και σε κάθε περίπτωση αναγνωρίζει (αποδέχεται) την αγωγή (ΚΠολΔ 298). Ο Α δεν δέχεται την δήλωση αποδοχής και επιμένει στην έκδοση αποφάσεως από το δικαστήριο μετά από εξέταση της υποθέσεως κατά το πραγματικό και νομικό μέρος αυτής.

Ερωτάται : α) είναι η αγωγή νόμω βάσιμη ενόψει της διατάξεως του άρθρ. 849 ΑΚ ; Τι σημαίνει «νόμω βάσιμη» αγωγή; Συνεκτιμάται κατά την εξέταση της νομικής βασιμότητας η συμπεριφορά του εναγόμενου ;

β) ποια η σχέση νομικής βασιμότητας και αναγνώρισεως της αγωγής;

γ) είναι εδώ νομικά κρίσιμη η αντίρρηση του Α ;

δ) Μπορεί ο «φυσικός διάδικος» Β να προβεί σε αναγνώριση της αγωγής χωρίς τη σύμπραξη πληρεξουσίου δικηγόρου ;

ε) τι διαφέρει η αναγνώριση της αγωγής (αποδοχή αγωγής) από την ομολογία του εναγόμενου ;

στ) γιατί προβάλλει η πολιτική δικονομία την αναγνώριση της αγωγής ;

12/5/15

ΤΙΤΡΑΚΤΙΚΑ 28/4

② Ο Α → αξίωση από ευρ. εγγύησης

Ο Β παρίσταται - αποδέχεται

α) 849 ΑΚ → Για την εγγύηση απαιτείται
έγγραφο

Εδώ ο εγγυών δίνει το τίμημα. Άρα η
αμφω είναι υπόχρεωση (όταν ληφθεί
για ευνοική συνέπεια που θα
προσδοκείται στο νόμο)
δεν μπορεί το πράγμα του
κ.δ.
δεν εξετάζεται η δυνατότητα
επαιρείται - είναι πιο ρονορική
εξέταση

β) Θα απορριχθεί δοσμένη δομή νομικής αβασμ
και αδυνάτων υποτιθέμενων δεν μπορούν
το πράγμα του κ.δ.

→ Είναι ορ. ευρ. δύναμι η αναγωγή νομ. αβ
δυναμ. αμφω, εγδδου δα έχω παρέρνομη/
συνήδικαι αμία

Αμφω → διαδοτική πράξη

Ο Α δα αποδέχεται τη δαμ. του Β για αποδοκ
και επέρνο να εξετασθ. η υπόθεσή του

β) Το δικ. πρ. την αναγωγή κωδ. από βάσει
αμίας και η δική έκτασθ.

Ο Α δα έχω ένοχο ευρ.

δ) Αναγωγή → νόμωρα του δικονομ. δικ.
απαιτείται και προς το
δικονομ. δικ.
→ πρ. αμίας αμίας δα η
αποδοκ.
→ Απαιτείται και έκτασθ.
πρ. αμίας

Απαιτείται λοιπόν παρουσία πλειρεξουβίου
δικαιούρου με αδίκην πλειρεξουβίου

ε) Αποδοχή → αγωγή των κοιν' αλλοτ' αξίωσιν/
αυτηνολέννομη σχέση

ζ) Ομολογία → αγωγή μόνο τοι πράγμ.
περιστάττοι

στ) 361 ^{και} Αρχή της ιδιωτ πρωτοβουλίας
→ Αρχή του απαλλοτρουικτου των
δικωτ. δικαιωμάτων

Καθηγητής Γ. Ορφανίδης

Αθήνα, 12/5/2015

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ Ι

1. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β. Κατά την ημέρα της συζητήσεως δεν παρίστανται οι διάδικοι. Το Δικαστήριο εξετάζει την αγωγή και την απορρίπτει ως προφανώς απαράδεκτη. Ορθώς;
2. Ο Α ασκεί αγωγή κατά των Β και Γ ως απλών ομοδίκων. Εκδίδεται απόφαση για τον Β ομόδικο, όχι όμως για τον Γ. Το δικαστήριο διέταξε αποδείξεις για τον Γ. είναι η απόφαση αυτή τελειωτική;
3. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β. Ο Β αμύνεται με προβολή διαφόρων ενστάσεων. Το Δικαστήριο απορρίπτει τις ενστάσεις με εξαίρεση την ένσταση για καταχρηστική άσκηση δικαιώματος την οποία και ερευνά. Ερωτάται : μπορεί το δικαστήριο να επανεξετάσει τις απορριφθείσες ενστάσεις στο πλαίσιο της ίδιας δίκης;
4. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β, την οποία το δικαστήριο δέχεται εν μέρει. Στη συνέχεια το δικαστήριο φρονεί ότι η απόφαση από αβλεψία έχει ένα σφάλμα και εξ εκ τούτου την ανακαλεί αυτεπαγγέλτως. Ορθώς;
5. Το δικαστήριο θεωρεί εαυτό αναρμόδιο και παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί;
6. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β για ποσό 3.000 ευρώ που γίνεται δεκτή. Ο Β επιθυμεί να ασκήσει έφεση. Κατά παραλλαγή, η αγωγή αφορά αντικείμενο 30000 ευρώ και γίνεται δεκτή ερήμην του εναγομένου. Από την δημοσίευση της παρέρχονται πέντε έτη. Είναι η απόφαση αυτή τελεσίδικη;
7. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β την οποία το δικαστήριο θεωρεί παραδεκτή και νόμω βάσιμη. Αντίθετη γνώμη έχει ο εναγόμενος Β που την προσβάλλει με έφεση. Κατά παραλλαγή του ίδιου πρακτικού, το δικαστήριο μετά την κρίση του αυτή δεν εισέρχεται στην εξέταση της ουσίας της υποθέσεως. Νομίμως;
8. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β που έχει το προνόμιο της ετεροδικίας . Ο Β δεν αντιδικεί και εκδίδεται απόφαση σε βάρος του. Μπορεί να επισπευσθεί εκτέλεση σε βάρος του;
9. Ο Α καταγγέλλει τη σύμβαση που τον συνδέει με τον Β. Ο Β αμφισβητεί την εγκυρότητα της καταγγελίας. Κατόπιν τούτου ο Α ασκεί αγωγή για την αναγνώριση του κύρους αυτής. Το δικαστήριο δέχεται την αγωγή. Ερωτάται: Ποιος είναι ο χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής ;
10. Ο Α παραβιάζει φωτεινό σηματοδότη και τραυματίζει τον Β. Ο Β υποβάλλει έγκληση και παράλληλα ασκεί αγωγή. Εκδίδεται απόφαση του ποινικού δικαστηρίου που καταδικάζει σε ποινή φυλακίσεως τον Α. Ερωτάται : Δεσμεύεται το αστικό δικαστήριο από την απόφαση; Ο προβληματισμός είναι ο ίδιος αν ήθελε προηγηθεί η έκδοση της αποφάσεως του αστικού δικαστηρίου;

ΠΡΑΚΤΙΚΑ 12/5/15

① Το δικ. θα παραμείνει τη σύμβαση. Η δικ. παραμ. επιφέρει → δικ. εναρμ. οι συνέπειες της σύμβασης.
 Ο έλεγχος του ^{προσώπου} υπαπαδόμενου θα γίνει όταν σε νέα σύμβαση θα είναι παρών ο ένας ② και οι δύο διάδικοι.

② Η απόφαση δεν είναι τελεωτική γιατί δεν περιδ. την καθ' όλη αμεση.

③ Φαίνεται με απόφ. με οριστικές διατάξεις κατόι συνδυαζόμενα και θεωρητικά να ανακατασκευ.

S13 §2

④ Η οριστική απόφ. δεν μπορεί να σε ανακατασκευ. αλλά σε έγκληση → η οποία ε' αμεσώς απ' το διάδικο.

⑤ 461 κωδ. Είναι οριστική ανεκδύουσα, οπότε κατόι S13 θα γίνει έγκληση.

⑥ Η απόφ. αυτή είναι ανεκδύουσα (έως 5.000€) με μικροδιαφορές κατόι S12 κωδ.
 → Ex φαίνεται ανεκδύουσα.

∴ Παράδοση δυνατότητα οικοδομής εμποδ. όχι όπως σε έγκληση που περνά τα 3 χρ. άμεση.

Ενδεχόμενα → Σύντομη απόφ.

Μακροτερου (κατά δημοσίευση)

2 σε υπόθεση η άμεση

- ⑦ Θα πρέπει να εξουθενώ και το 3ο στάδιο - για να είναι ώριμα για έρεση. Δεν είναι οκτώ οριστικά.

Παραδοχή

- ⑧ Η απόφαση είναι αυτοδύναμη και επόρυνος δε μπορεί να επιβληθεί αναγκαστική επέμβαση. Δεν έχει σημασία το ότι δεν αντιδράει.
- ⑨ Η απόφαση είναι αναγκαστική. Η διάταξη εδώ έχει τελεσθεί εξούτως με την καταγγελία (εξωδικαστική διάταξη).
- ⑩ Οι αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων όπως και των αστικών, δε διυπηρετούν δεδικασμένο για την άλλη δικαιοδοτική τάξη. Εκτιμάται ελεύθερος, αποτελεί δικαστικό τεκμήριο αλλά όχι δεδικασμένο.

→ ΠΡΟΘΕΣΜΕΣ

→ Φεβρουάριος 2015

Απόφαση κατ' αντιποδία επιδίδεται σε 30 μέρες. Χάνει την προθεσμία επέσεως σε 30 μέρες χάνει και την προθεσμία αναιρέσεως.

Φεβρουάριος 2008

Δεν επιδόθηκε το 2011 έγινε τελεσίδικη. Το 2014 θα γίνει αναιρετική.

→ Φεβρουάριος 2008 → Εμπόση απόγ - δεν επιδέχεται. Το 2011 θα γίνει αναιρετική και μη τελεσίδικη. Μπορεί ν' αφεθεί ανακοπή εμπόδιστος.

Φεβρουάριος 2015 → επιδέχεται σε 15 μέρες. Θα έχει γίνει τελεσίδικη σε όλες (15) αναιρετική.

1. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β με αίτημα να ακυρωθεί η σύμβαση πωλήσεως που κατήρτισαν λόγω απάτης (ΑΚ 147). Η αγωγή γίνεται δεκτή. Στην συνέχεια ο Α ασκεί αγωγή αποζημιώσεως κατά του Β λόγω της απάτης που μετέλθε κατά την κατάρτιση της συμβάσεως (149 ΑΚ). Η αγωγή απορρίπτεται επειδή το δεύτερο δικαστήριο δεν διαπιστώνει την ύπαρξη απάτης. Είναι ορθή η απόφαση του δεύτερου δικαστηρίου ;
2. Ο εκμισθωτής Α ασκεί αγωγή κατά του μισθωτή Β για απόδοση του μισθίου λόγω κακής χρήσεως αυτού (πρόκληση φθορών). Η αγωγή γίνεται δεκτή και ο Β καταδικάζεται σε απόδοση του μισθίου. Στην συνέχεια ο Α ασκεί αγωγή αποζημιώσεως κατά του Β για τις φθορές στο μίσθιο με βάση τη σύμβαση και το 914 ΑΚ. Το δικαστήριο δεν σχημάτισε δικανική πεποίθηση για την πρόκληση φθορών ενόψει αντικρουόμενων μαρτυρικών καταθέσεων των μερών. Ως εκ τούτου απορρίπτεται η αγωγή αποζημιώσεως. Ορθώς ;
3. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β για απαίτηση από αδικοπραξία. Η αγωγή απορρίπτεται. Στην συνέχεια ο Α ασκεί την ίδια αγωγή ενώπιον άλλου δικαστηρίου. Τι θα αποφασίσει το δεύτερο δικαστήριο ;
4. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β για καταβολή τιμήματος από πώληση το οποίο όμως ο Β είχε στην πραγματικότητα καταβάλει. Ο Β δεν μπόρεσε να ανεύρει την εξοφλητική απόδειξη και ως εκ τούτου το δικαστήριο εξέτασε τους διαδίκους προς το σκοπό αποδείξεως. Το δικαστήριο δέχθηκε τελικά ότι δεν υπήρξε καταβολή και καταδίκασε τον Β να πληρώσει το χρέος το οποίο στην πραγματικότητα είχε εξοφληθεί.
5. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β για την αναγνώριση της κυριότητας αγροτεμαχίου. Η αγωγή γίνεται τελεσιδικώς δεκτή. Πέντε χρόνια αργότερα ο Α εγείρει διεκδικητική αγωγή κατά του Β διότι ο Β κατέλαβε μέρος του αγροτεμαχίου. Το θέμα της κυριότητας θα κριθεί εκ νέου ενόψει αμφισβητήσεως εκ μέρους του Β ;
6. Ο Α ασκεί διεκδικητική αγωγή κατά του Β σε σχέση αγροτεμάχιο του. Η αγωγή γίνεται δεκτή. Παρεμπιπτόντως το δικαστήριο έπρεπε να εξετάσει και το θέμα της κυριότητας. Σε τι διαφέρει η περίπτωση αυτή από την αμέσως προηγούμενη ;
7. Ο Α ασκεί αγωγή αποζημιώσεως λόγω μη εκπληρώσεως της συμβάσεως πωλήσεως που είχε κατάρτισε με τον Β. Ο Β αρνείται την κατάρτιση της συμβάσεως και η αγωγή απορρίπτεται. Στην συνέχεια ο Α πληροφορείται την διεύθυνση του μάρτυρα που ήταν παρών κατά την κατάρτιση της συμβάσεως και ασκεί νέα αγωγή με αναφορά στο στοιχείο ότι οι ισχυρισμοί του θα αποδειχθούν από την κατάθεση του ανευρεθέντος μάρτυρα . Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ;
8. Λόγω τροχαίου ο Α καταδικάζεται τελεσιδικώς σε καταβολή αποζημιώσεως του Β τον οποίο τραυμάτισε. Το δικαστήριο δέχθηκε ότι υπαίτιος για το ατύχημα ήταν ο Α. Εκ των υστέρων διαπιστώνεται ότι το ατύχημα οφείλεται σε μηχανικό πρόβλημα και όχι σε υπαιτιότητα του Α. Θα κριθεί εκ νέου η υπόθεση ;
9. Για τροχαίο ατύχημα που οδήγησε σε τραυματισμό το ποινικό δικαστήριο καταδίκασε τον Α με αμετάκλητη ποινική απόφαση. Δέχθηκε ότι ο Α πέρασε με κόκκινο σηματοδότη και τραυμάτισε τον Β. Στην συνέχεια ο Β ασκεί αγωγή αποζημιώσεως στα πολιτικά δικαστήρια με επίκληση της ευθύνης για αδικοπραξία. Δεσμεύεται το αστικό δικαστήριο από τις πραγματικές διαπιστώσεις του ποινικού δικαστηρίου ;
10. Σε δίκη της εταιρείας Α κατά της εταιρείας Β το δικαστήριο δέχθηκε ότι η μεταξύ τους σύμβαση αφορούσε σύμβαση καταθέσεως και όχι σύμβαση έργου. Στην συνέχεια προβάλλεται άλλη αξίωση με βάση την ίδια συμβατική σχέση. Δεσμεύεται το δικαστήριο ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό της συμβάσεως από την προηγούμενη απόφαση ;
11. Σε δίκη του Α κατά του Β για πρόκληση ζημίας το δικαστήριο ερμηνεύει συγκεκριμένη διάταξη του νόμου που αναφέρεται σε «ανώτερη βία» με την έννοια ελλείψεως υπαιτιότητας. Η ερμηνεία αυτή αποκλίνει από την γενική κατανόηση της έννοιας στο Αστικό Δίκαιο. Σε μεταγενέστερη δίκη από τον ίδιο βιοτικό κύκλο τίθεται εκ νέου το ίδιο θέμα. Ερωτάται : Δεσμεύεται το δικαστήριο από την υιοθετηθείσα ερμηνεία ;

2. Δείκ. διπλοῦν, απ' τη συνέπεια (για την καθεύου
 υπ' έννομη, σχέση, εναντιότητα → δείκ. στο συνόδο της
 → Δε διπ. δέδικασμένο για τους υπέρους
 στοιχείων, δίκ. δ. δ.
 → Τίσι το Δίκ. συνόδο
 → Εξίσου. πρ → οντιδογίς
 → Νέμων πρ → ερμηνεία ε.δ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ 26/5

① Δείκας δε διπλοῦν, για την απάντη καθ' αυτή
 οπότε δόξω της συνέπειας.

Η απάντη είναι γεγονός οντολογικά κριμένο
 διπλοῦν δέικ. εν τη έννοια ότι οκρυφύτως
 η δικαιοσύνη δόξω της απάντης.

Ενώ η άλλη δίκ. έχει άλλη έννομη σχέση

Αρα δεν διπ. δέδικασ → η απάντη θα κριθεί
 αλλιώς στον Α κ' αλλιώς στον Β, δίκ. τα
 πραγ. γεγον. δεν διπλοῦν δέδικασ.

② Άλλη έννομη σχέση η αμφί σπομφίωσις

→ Οπως απορριπόμεν καθεύς στον πρώτο
 δίκ. υπάρχει πραγ. γεγονός οπότε δεν μπορεί
 δέδικασμένο → για τα βράβια δίκ.

π.χ. υβριστική συμπερ. και καταγγελία συμβ. εφ.
 και μετοί σφοδρ. κ' αμφί σπομφίωσις

Η καταγγελία έχει κείνη για τον έξ. όρου, που
 είναι πραγ. γεγονός → δεν υπάρχει δέδικασμένο.

ΚΤΟ ΔΕΔΙΚΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΩΣ ΕΧΕΙΜ ΦΡΕ ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΚΗ
ΕΞΕΤΑΣΤΗΙΟΥ ΜΙΑ ΜΙΑ ΕΝ ΕΧΕΙΜ. ΓΙΑ ΝΟΙ ΔΟΥΝΤΕ ΟΥ
ΕΡΩ. Η ΙΔΙΑ ΕΧΕΙΜ ΩΣ ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΚΗ ΔΟΙ ΠΡΩΤΗ
ΝΟΙ ΤΩΝ ΟΡΙΟΔΕΤΕΙΔΟΥΝΤΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΛ. ΚΡΙΚΟΥΣ ΤΟΥ
-47- ΔΙΚΩΝ. ΟΥΚΕΛΟΓ. ΔΕΝ ΕΧΟΥΝΤΕ ΠΟΤΕ ΔΕΔΙΚΑΝΤΟ.

→ ΟΙ ΑΘΟΡΕΣ ΕΙΝΟΥ ΣΤΩΝ ΑΥΤΟΔΟΓΙΑ ΜΕ ΑΝΤΩ
ΔΕΔΙΚΑΝΤΕ ΠΟΥΝΤΙΑ ΓΕΝΟΥΝΤΑ Κ.
→ ΟΙ ΔΙΚΑΝΤΕ ΕΡΙΘΕΣ

ΕΥΘΟΝ ΕΙΝΟΥ ΣΤΑΝΟΡΟΙΟΤΥΠΗ.

③ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΔΙΚΑΝΤΕ → ΕΙΝΤΑ ΑΡΧΗΤΙΚΑ ΔΕΙΤ ΑΥΤΕΝΤ
ΓΕΝΤΕΣ ΔΟΙ ΑΥΤΟΡΡΙΘΜΑ ΤΟ ΔΙΚ. ΤΩΝ ΑΥΓΗ
ΩΣ ΑΥΤΟΡΡΙΘΜΑ.

④ ΔΙΑΣΤΑΘΗ ΟΥΘ. ΡΕ ΔΙΚΟΥΡ. ΔΙΚ.
ΔΕ ΔΑ ΒΡΕ ΠΟΤΕ ΠΛΕΟΝ Ο Β ΝΟΙ ΒΡΕ ΒΥΡΑ ΝΟΙ
ΠΕ ΔΤ ΕΙΧΕ ΠΛΗΡΩΣ ΔΙΔΤ, ΕΧΟΥΣ Η ΔΕΡΑΝΤΙ-
ΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΕΔΙΚΑΝΤΕ.

⑤ ΔΕ ΔΑ ΚΡΙΘΕ ΕΚ ΝΕΟΥ Η ΥΠΟΘ ΔΕΔΩ ΤΩ ΔΕΡΑΝΤ
ΤΩ ΑΝΤΩ. → ΕΤΟ ΔΕΟΝΤΑ ΔΙΚΟΥ. ΔΟΖΟ.

⑥ ΣΩ ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΚΗ Η ΕΥΡΙΘΕΤΑ ΕΙΝΟΥ ΠΡΟΔΙΚ
ΖΕΙΠΑΡΑ ΠΟΥ ΕΩΝ ΠΡΩΤΗ ΔΙΚΗ ΕΤΩΝ ΕΥΡΙΟ
ΖΕΙΠΑΡΑ → ΕΙΝΟΥ ΕΥΝΟΡΗ ΕΧΕΟΤ ΚΑΙ ΔΑΙ
ΚΡΑΦΤΕ ΓΕ ΜΑΤΙ ΕΛΕΞΕΤΑΙ Η ΑΥΓΗ.

⑦ ΑΝΤΙΚΑΡ. ΤΩ ΔΕΔΙΚΑΝΤΙΚΩΣ → Η ΑΠΔΟΘΗ
Η ΑΥΓΗ ΕΙΝΟΥ ΕΥΡΙΟ ΖΕΙΠΑΡΑ ΣΤΩ ΠΡΩΤΗ ΔΙΚΗ
ΕΩΝ ΣΤΩ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΡΕΡΗΠΤΟΝ (ΠΡΟΔΙΚ)

⑧ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΡΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΓΕΡΑΝΤ ΚΟΥ
ΑΥΤΕ ΔΕΔΙΚΕ. ΕΥΚΟΤΗ ΝΕΟ Ε-ΕΥΝΟΡΗ. ΕΥΚΟΤΗ ΜΟΙΣ
(ΜΙΚΡΕΣ ΕΥΑΡ ΣΤΩ ΑΝΑΡΗΘΕΙΟΝ)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ Ι

1. Ο ενάγων ζήτησε με αγωγή του να αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος είναι ο υπάιτιος του τραυματισμού του κατά τη σύγκρουση των αυτοκινήτων τους. Ο εναγόμενος αρνήθηκε την ιστορική βάση της αγωγής. Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ;
2. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με αίτημα την καταδίκη του στην καταβολή ποσού 350.000 ευρώ από ληξипрόθεσμο δάνειο. Ο Β κατά τη συζήτηση της αγωγής ισχυρίσθηκε ότι πράγματι δανείστηκε αλλά δεν έχει δυνατότητα να αποδώσει το δάνειο. Το Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση που κήρυξε εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση το Πολυμελές Πρωτοδικείο λόγω ποσού. Κατά τη συζήτηση σ' αυτό (ΠολΠρΑθ), που επιστεύσθηκε με κλήση του Α, ο Β αρνήθηκε την ιστορική βάση της αγωγής. Τι θα αποφασίσει το Δικαστήριο (ΠολΠρΑθ); Πως χαρακτηρίζονται οι ισχυρισμοί του Β στο ΜΠρΑθ;
3. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β η οποία απερρίφθη κατ' ολοκληρίαν ως αόριστη. Ο Α φρονεί ότι το δικαστήριο εσφαλμένως απέρριψε την αγωγή ως αόριστη γιατί αυτή ήταν αρκούντως ορισμένη. Άσκησε προς τούτο έφεση την οποία ο πληρεξούσιος δικηγόρος έσπευσε να καταθέσει την τελευταία ημέρα της σχετικής προθεσμίας. Κατά την μετάβαση του στο δικαστήριο διαπίστωσε ότι το προσωπικό της γραμματείας του δικαστηρίου απεργούσε. Κατόπιν τούτου προσήλθε την επόμενη ημέρα κατά την οποία λειτουργούσε η γραμματεία του δικαστηρίου και κατέθεσε την σχετική έφεση. Ο εφεσίβλητος Β θεωρεί ότι η έφεση είναι εκπρόθεσμη, ο Α όμως υποστηρίζει ότι εμπεδίσθηκε στην εμπρόθεσμη άσκηση της εφέσεως από ... για ανώτερης βίας. Ερωτάται : Τι θα πράξει το δικαστήριο ;
4. Σε σχέση με αγωγή του Α κατά του Β εκδόθηκε απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή και επιδίδασε στον ενάγοντα ποσό 30.000 ευρώ αντί του αιτηθέντος ποσού των 30.000 ευρώ. Με πρωτοβουλία του Α η απόφαση επιδόθηκε στον Β. Μετά από δυο μήνες κατά της αποφάσεως άσκησε έφεση ο Α. Κατά τη συζήτηση της εφέσεως ο Α προσκόμισε και την σχετική δικαστική απόφαση στην οποία είχε σημειωθεί η ημερομηνία επιδόσεως. Το δικαστήριο χωρίς να υπάρξει σχετικός ισχυρισμός από την πλευρά του εφεσίβλητου Β απέρριψε αυτεπαγγέλτως την έφεση ως εκπρόθεσμη. Ερωτάται : Έπραξε ορθώς ; Σημειώνεται ότι η προθεσμία εφέσεως είναι 30 ημέρες από την επίδοση.
5. I. Η ανώνυμη εταιρεία Α πώλησε στην ομόρρυθμη εταιρεία Β εμπορεύματα με πίστωση του τιμήματος. Την ημέρα που ήταν καταβλητέο το τίμημα εξουσιοδότησε τον υπάλληλό της Γ να μεταβεί στα γραφεία της Β και να εισπράξει την απαίτηση. Προς το σκοπό αυτό εφοδίασε τον Γ και με σχετική έγγραφη εξουσιοδότηση. Η Β επειδή αντιμετώπιζε οικονομικό πρόβλημα δεν κατέβαλε τα χρήματα στον υπάλληλο Γ. Κατόπιν τούτο ο Γ άσκησε στο όνομά του αγωγή κατά της Β με αίτημα να καταδικασθεί να καταβάλει στην εταιρεία Α το οφειλόμενο τίμημα. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως παρέστη η Β που ομολόγησε τα πραγματικά γεγονότα που επικαλέσθηκε ο Γ (άρθρο 352 ΚΠολΔ). Το δικαστήριο τελικά έκανε δεκτή την αγωγή. Η απόφαση κατέστη τελεσίδικη, επειδή η Β δεν άσκησε έφεση καίτοι ο Γ επέδωσε σ' αυτήν τη σχετική απόφαση. Ωστόσο, επειδή ο Γ δεν βρήκε περιουσιακά στοιχεία της Β για να ικανοποιήσει την απαίτηση ήγειρε αγωγή κατά του Δ για την ίδια απαίτηση και με το ίδιο αίτημα με την ιδιότητα του ομορρύθμου εταίρου της Β. Ερωτάται :
α) Είναι ορθή η απόφαση του Δικαστηρίου ; β) Έχει σημασία για την απάντηση το γεγονός, ότι η Β ομολόγησε την ιστορική βάση της αγωγής ; γ) Η απάντηση θα ήταν διαφορετική, αν η Α είχε συναινέσει στην άσκηση αγωγής από τον Γ ; δ) Δεσμεύεται η Α να ασκήσει νέα αγωγή για το ίδιο θέμα επ' ονόματί της ; ε) Παραδεκτώς άσκησε τη νέα αγωγή ο Γ κατά της ομορρύθμου εταίρου Δ στη βάση της υπάρξεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως κατά της Β ;
II. Από ποιες ομάδες εξαιρέσεως διασπάται το σύστημα συγκεντρώσεως ;
6. Ο Α άσκησε κατά του Β αγωγή στο Πολυμελές Πρωτοδικείο με αίτημα την καταβολή ποσού 100.000 ευρώ δυνάμει της μεταξύ τους συμβάσεως εντολής. Κατά τη διάρκεια της δίκης ο Α απεβίωσε και κληρονομήθηκε από τον Κ, ο οποίος άσκησε νέα αγωγή κατά του Β στο Πολυμελές Πρωτοδικείο ζητώντας το ίδιο ποσό με επίκληση των διατάξεων αδικαιολογήτου πλουτισμού. Ο Β με τις προτάσεις του που κατέθεσε εμπρόθεσμα 20 ημέρες (άρθρ. 237 ΚΠολΔ) πριν από τη συζήτηση της αγωγής του Κ αρνήθηκε την αγωγή, ενώ κατά τη συζήτηση της αγωγής ισχυρίσθηκε ότι υπάρχει εκκρεμοδικία από την άσκηση της αγωγής του Α και ότι σε κάθε περίπτωση είχε ήδη καταβάλει το ανωτέρω ποσό. Προς απόδειξη δε του ισχυρισμού του περί καταβολής ζήτησε την εξέταση ως μάρτυρα της συζύγου του. Ο Κ ζήτησε την

- 49 -
εξαίρεση της συζύγου του Β. Ερωτάται : α) Είναι παραδεκτός και βάσιμος ο ισχυρισμός του Β περί εκκρεμοδικίας ; β) Προτείνεται παραδεκτώς ο ισχυρισμός του Β περί καταβολής ; γ) Επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες του ισχυρισμού του Β περί καταβολής ; Αν η απάντηση είναι καταφατική, η σύζυγος είναι εξαιρετέα ως μάρτυρας ;

7. Ο Α εκμίσθωσε στον Β διαμέρισμα κυριότητάς του προκειμένου να το χρησιμοποιήσει ως κατοικία. Μετά από λίγους μήνες ο Α ασκεί στο αρμόδιο δικαστήριο αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του αποδώσει το μίσθιο λόγω φθορών που προκάλεσε σ' αυτό. Ο Β αρνήθηκε την αγωγή. Υπέρ του Α πρόσθετη παρέμβαση άσκησε ο σύλλογος μικροϊδιοκτητών που αποτελεί νομικό πρόσωπο και έχει καταστατικό σκοπό την προστασία των συμφερόντων μικροϊδιοκτητών. Το Δικαστήριο προβληματίσθηκε, αν ο Β λόγω του νεαρού της ηλικίας του είχε ικανότητα για δικαστική παράσταση, συγχρόνως όμως θεωρεί την αγωγή ως προφανώς, ουσία αβάσιμη, καθότι δεν διαπίστωσε την ύπαρξη φθορών κατά την αποδεικτική διαδικασία. Τελικώς εκδίδει απόφαση με την οποία αφήνει ρητά ανεξέταστο το θέμα της ικανότητας για δικαστική παράσταση του Β και απορρίπτει ως ουσία αβάσιμες αγωγή και πρόσθετη παρέμβαση. Η απόφαση κατέστη τελεσίδικη. Παρά της εξέλιξη αυτή ο Α ασκεί νέα αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ ως αποζημίωση για τις φθορές στο μίσθιο. Ο Β αντέταξε κατά τη συζήτηση της δεύτερης αγωγής την ύπαρξη δεδικασμένου για το θέμα των φθορών. Ερωτάται : α) Παραδεκτώς άσκησε πρόσθετη παρέμβαση ο Σύλλογος ιδιοκτητών ; β) Είναι ορθή η απόφαση του Δικαστηρίου ; γ) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός του Β για ύπαρξη δεδικασμένου ; δ) Αν υποθεθεί, ότι η πρώτη αγωγή απορριπτόταν ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας, θα μπορούσε να ανακληθεί ή να προσβληθεί με ένδικα μέσα ;
8. Ο Α άσκησε αγωγή κατά της Β για λύση του γάμου λόγω ισχυρού κλονισμού της εγγάμου συμβίωσης. Εκδόθηκε απόφαση που διεπίστωσε την ύπαρξη υπαιτίου κλονιστικού γεγονότος στη συμπεριφορά της εναγομένης και έκανε δεκτή την αγωγή. Στη συνέχεια η Β άσκησε αγωγή για διατροφή κατ' άρθρο 1444 ΑΚ. Ο Α αντέταξε ότι δεν οφείλει διατροφή διότι η Β ήταν υπαίτιος της λύσεως του γάμου. Η Β αμφισβήτησε το στοιχείο αυτό.
9. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να αναγνωρισθεί ότι η σύμβαση που είχαν καταρτίσει ήταν άκυρη λόγω εικονικότητας. Η αγωγή απερρίφθη τελεσίδικως. Στη συνέχεια ο Α ασκεί δεύτερη αγωγή με αίτημα να αναγνωρισθεί ότι η ίδια σύμβαση είναι άκυρη λόγω ανηθικότητας και ελλείψεως δικαιοπρακτικής ικανότητας του Β. Ο Β φρονεί ότι υφίσταται δεδικασμένο από την πρώτη απόφαση. Δικαίως; Αν όχι πως μπορεί να προστατευθεί από νέες αγωγές του Α;
10. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει το ποσό των 30.000 ευρώ. Η αγωγή έγινε δεκτή. Ο Β δεν κατέβαλε το χρέος και μετά την τελεσίδικία της αποφάσεως ο Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση. Ο Β αμυνόμενος άσκησε ανακοπή κατά της εκτελέσεως με τον ισχυρισμό ότι η απαίτηση που επιδικάσθηκε ήταν ήδη κατά τον χρόνο προβολής της με την αγωγή παραγεγραμμένη.
11. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να αναγνωρισθεί το κληρονομικό του δικαίωμα ως εξ αδιαθέτου κληρονόμου της συζύγου του Γ που απεβίωσε. Ο Β αμφισβήτησε την αγωγή καθώς και την συγγενική σχέση μεταξύ του Α και της Γ. Εκδόθηκε απόφαση που έκανε δεκτή την αγωγή. Λίγο αργότερα ο Β άσκησε αγωγή κατά του Α με αίτημα να αναγνωρισθεί η ακυρότητα του γάμου που φέρεται να έχει καταρτίσει ο Α με την Γ
12. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ από σύμβαση πωλήσεως. Ο Β πρόβαλε την ένσταση της εξοφλήσεως που δεν έγινε όμως δεκτή. Εκδόθηκε απόφαση που καταδίκασε τον Β στην καταβολή του σχετικού ποσού. Το οποίο και κατέβαλε ο Β. Λίγο αργότερα ο Β άσκησε αγωγή αδικαιολογήτου πλουτισμού κατά του Α.
13. Οι πωλητές Β και Γ ασκούν στο πολυμελές πρωτοδικείο κατά του αγοραστή Α αγωγή ακυρώσεως της μεταξύ τους συμβάσεως πωλήσεως λόγω πλάνης. Στη συνέχεια ο Α ασκεί στο ίδιο δικαστήριο κατά του Β αγωγή με αίτημα τη μείωση του τιμήματος για έλλειψη συμφωνημένων ιδιοτήτων. Με τις προτάσεις ο Α επικαλούμενος το άρθρο 542 ΑΚ, άσκησε το δικαίωμα υπαναχωρήσεως, ενώ ο Β ισχυρίσθηκε ότι: α) υπάρχει εκκρεμοδικία από την άσκηση της πρώτης αγωγής. β) η αγωγή Περί μείωσης του τιμήματος είναι απαράδεκτη, γιατί έπρεπε να ασκηθεί και κατά του Γ. Κατά τη συζήτηση ο Β προέβαλε τον ισχυρισμό ότι ο Α γνώριζε κατά την κατάρτιση της συμβάσεως ότι λείπουν οι συμφωνημένες ιδιότητες και επικουρικά προέτεινε σε συμψηφισμό απαίτησή του από δάνειο. Ερωτάται: 1) Παραδεκτά ζητείται η αναστροφή της πωλήσεως από τον Α; 2) Είναι βάσιμοι οι δύο ισχυρισμοί του Β που προτάθηκαν με τις προτάσεις ; 3) Παραδεκτά προτείνονται κατά τη συζήτηση οι ισχυρισμοί του Β;

Αρα Α) δεν είναι ορθό να απορριφθεί, να έπρεπε
αυτοπαγίτως να τον απορρίψει.

→ Το παραδεκτό και το νόμιμο βάσιμο, κρίνονται
[απ' τους ισχυρ. του αιτούντος
και' ελαίρ μπορεί να γίνει αποδοχή του νόμιμ
αβέβαιη αιμυγία.

Γ) ΟΤΙΣ η συνουσία παίει ρόλο Δε θεραπεύεται
το ελάττωμα. Αυτό για ρόλο στην ικανότη
για δικαστική παράσταση.
244 κωδ. ²² αναρριχία → στην ικαν. για δικ
παράσταση.

Εδώ εξετάζ τη νομιμότητα, η οποία όμως δεν
θεραπεύεται.

Δ) Δε υπάρχει δεδικασμένο. Μπορεί ν' αβείσει
στ' όνομα της.

Ε) → την ίδια την Τρίτη: Το δικ. καθ' όλη και τους
ομορρόδους αιτούντες - δεν υπάρχει όμως ν'
αβείσει περαιτέρω αιμυγία → λόγω επέταξη των υποχ
244 κωδ. ²² αναρριχία → στην ικαν. για δικ

Β) Βίαιη διακοπή της δικής εν δυνάμει ο δανιστής
Με τη ρη διακοπή και ρη αντίρρηση έλαβ.
στη διατηρη. το αποτέλεσμα της δικής.

11^η αιμυγία → κοινό οριο καθότι

Η ακροαδ. είναι προϊόν δικ. ^{απορριχία δικ.}
Ο ενδιαφ. είναι έρυνον και όχι έυσταθ.

237 κωδ. → Πρόταση

Α καταβολή είναι έυσταθ και αποκρημα-
ρετίζω δική.

269 → + 237

Δεν είναι παραδεκτός ο ισχυρ. περί κληροδ.

→ Το ερμηνευτικό μέσο δεν επηρ. ανεπιόριστα κατά 393-4 περιορισμ. μαρτυρ. αποδείξεις π. κ. κ. νόμος δεν αποκλείεται.

⑦ α) Δεν υπάρχει εδώ έννομο συρρ. Δεν συνδέεται με το οικονομ. συρρ.

β) Ποτέ δεν μπορεί ν' αμίστα ανεξέταστο το μήτ των ουδ. προϋποθ. της Δίκης.

Δεν είναι ορθή η απάντ.

Εάν και υδρω ανόσιγμ να μην είναι, εμδθεν υπάρχει πρόβλημα των διαδ. προϋποθ. δεν μπορεί να μην διενεργηθεί έλεγχος του παραδεκτού.

Πρέπει να εριθ' απαράδεκτο κι όχι νόμω ανόσιγο.

δ) Το δέδικ. διμιορρ. μόνο επί έννομ. εκέβη δεν κ. υδωρ. εδώ είναι δέμα απόδειξη. Δεν υπάρχει δ. υπόθ. δέδικ. αρθρ. 10.

Ωστόσο το δέδικ. ότι β' δικη θα συνιστά δικαστ. τεκμήριο, εμδθενως τεκμαιρόμενο.

ε) Οριστική απάντ. → δε μπορεί να απορρίπτεται ότι ποινώδης δικη, μπορεί να προσβληθεί με ένδικα μέσ. → έκβη.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ-27/5(a)

⑧ Το ιδιωματικό γέγονος παραπέμπει σε πραγ-
ματικό.
Δεν έχουμε δεδίκασε, η απόφ. κρίνεται στην
επίσημη επιμέλεια των αποδείξεων.

⑨ Αναγνωριστική σύμφ. → αρνητική
Δεν υπάρχει δεδίκασε, ενο. σε σχέση με τη δεύτερη
ο Α δεν ήταν υποχρ. να βωφεί σε στην α'
δίκη, αλλά τις πιθανές αντίε.
(218) → η αντίε. βωφείσθαι του συμφ. →
δυναμική κι όχι υποχρεωτική
→ ενοχλείται στην κρίση του εγγράφου
(467) → λοιπ. εφόρ. μία περίπτ. όπου είναι υποχρ.
→ στις περιπτώσεις → στο Ειρημ. (αδ) όπου αρμόδ.
έως 5000€

⑩ Μετά ο Α είναι υποχρ. να προβάλλει όσα του
τις υποχρ. αιτίες ^{ενοχλήσεως} για την ανδρική συμ-
περιφορά ^{δυσχερ. αιτίες}
(330 κ.π.δ.Α) ^{καταρμ.}
Προστατεύεται σε περίπτωση δικ. αναμνη-
στικής ^{αυτοτελ. αυτοτελ. αυτοτελ.}
Αλλιώς κατά 330 θα ενδεχόταν απ' την
έκπτωση ^{Δεν καταρμ.}
Γενικά (α) ^{αυτοτελ. (συμπεριφορά) παροχρήσθαι}
→ υπάρχει π.ω. τους εναρμ. αυτοτελ. δικαίω-
που αφορά με συμψ. ή ένοχλη

Ο ισχυρ. έπρεπε να υποβληθεί στη διαμυστ.
 2. έπρεπε άνευ έταίρου στο 330
 (Η αρχή του δέδιτ θα βουρά όταν ο ενάγει
 θα απαιτήσει κοινον.)

10) Ο κείρου προτοπώει το κώρο του
 ζώρου ως προδικ έκείνη (προδικ ζήτηση/
 παρέκκλιση προδικ
 331 κτλ)

→ καθότι όχι το
 κώρο αυτής της δικής (καυράς
 δικ) αλλά το προδικατικό που
 αποστέλλει των προϋποθ. για τη
 στοιχαστέα της αξιολόγησης

Για να διαρ. η έννομη συνέπ. του δικ

- 1. Πράξη βεβαιότητα
 - 2. Αξιοδοτική κρίση
 - 3. Ακόμο δ. Κανονισμός
- Π.χ. ζήτησε σε πέριος
 στοιχ. όπου η ζήτηση
 προδικ. ζήτηση)

Προϋπόθ. το δικ. να είναι καθ' ύλην
 αρμόδιο για το προδικαστικό ζήτημα.
 δικ. αξιολόγηση για συνβ. ενόκειου 100.000€
 αλλά η καθ' ύλην αρμόδ. του δικ. της
 κώρου δίκης είναι το Ειρηνοδ. με
 όριο 17.000€. Οπότε, το προδικ. θα γίνει
 στο Μονοτ. Πρωτοδ. → όριο 250.000€

Μετά

→ Το προδικ. της α. αγωγής είναι κώρο της β.
 αγωγής → συνέπεια του αντιθέτου
 Δε μπορεί να υπάρξει αγωγή που θα γίνει
 ανεξ. βώς το αντίθετο.

⑫ Το δέδικε δε διαγράφεται για λόγους ουδε-
δικαίου → άδικοι το δέδικε συνδέεται του
αυτιδέτου.

Επρεβι διάβασα του δέδικε. → δευ είναι
δυνατή βάση 904/919/914

αδ/κ
στην

Θαυμ δειτ δέδικε το προδ/κ στην α' δ/κ
είναι ~~προδ/κ~~ στην β' δ/κ.

Αρυν δειτ δέδικε το προδ/κ στην α' είναι
ως το στην β'

Συνέπια αυτιδέτου, έπρεβι διάβασα

Αν ο Α νικήσει κατά του Β, δε
μπορεί ν' αδικεί αυτιδέτου αμυμ.

330 επ/κέρη έκπ/κωσ αν' το δικ. προβοδ/κ
ευσταθ/κ που δει έπρεβι και προβοδ/κ
δε δικονομ. χρόν(269 → 671/17. προτ)

(57)

για να το ξεκαρ/κωσ, διάκριση απ' τη υδρά
δ/κρ/κ αυ/κ και υδρά που είναι προμ. /ε/κ/κ/κ
αχ. θα μπορ. ν' αδικ. (δευ είναι ευνοη/κ /ε/κ/κ/κ)
αυτιδέτου αμυμ.

Λε θα μπορ/κ/κ

π.χ.

→ Η υπαπόδ/κ/κ αν είναι ένν. εκ. αποτ. ουπ/κ.

αμυμ/κ

→ αν δχι δε μπορ/κ

→ προμ. /ε/κ/κ/κ και δχι είναι /ε/κ/κ/κ

Απόρριψη ως απαράδεκτη.

(B)

(1) Ο Α ασκεί αμφί για τη ρείωση του λυτήρα
στο πλάγιο της δευτ. δικ. δε μπορεί
ν' αδυνατεί των αμφι υποναμ
καθόλου το εμπή

Δεν υπάρχει εξαρτηδ. απ' την πρώτη
αμφι

Το β' δικ μπορεί αναστήσει την εξαρτηδ.
με το 259

Δε χρειαζόταν να έχει αδυνατεί Προϊν
η ρείωση του την πρώτου

→ χρηματική ανάγκη
→ αμφι οροδία
→ μπορεί ν' αδυνατεί
του απ'αυτ του (A) του
απ'αυτ του (B)

(2) Δεν είναι βάσιμ οι ισχυρισμοί Δε χρ
το ποδο αμφι απ' του παρ αδ του
287 + 269 κτλ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ Ι

1. Ο Α αγοραστής, ασκεί κατά του πωλητή Β, κατοίκου Αθηνών, αγωγή στο ΠολΓΑΘ με αίτημα τη μεταβίβαση της κυριότητας και την παράδοση του πωληθέντος επίδικου ακινήτου που βρίσκεται στην Πάτρα. Ο Β παρίσταται κατά την πρώτη συζήτηση της αγωγής και ισχυρίζεται : α) ότι το δικαστήριο είναι κατά τόπον αναρμόδιο και β) ότι η σύμβαση πωλήσεως του ακινήτου είναι εικονική και ότι κάτω απ' αυτήν καλύπτεται σύμβαση δωρεάς. Ερωτάται : 1. Είναι βάσιμος ο πρώτος ισχυρισμός του ; 2) Ποιος έχει το βάρος αποδείξεως του ισχυρισμού για την εικονικότητα ; Μπορεί ο ισχυρισμός αυτός να αποδειχθεί και με μάρτυρες ;

2. Ο Α κύριος ενός διαμερίσματος που έχει εκμισθώσει στον Β άσκησε εναντίον του αγωγή με το αίτημα να καταδικασθεί να του αποδώσει το μίσθιο, επειδή έχει καταγγείλει τη μίσθωση εξ αιτίας κακής χρήσεώς του. Στη συζήτηση της αγωγής παρενέβη και ο Γ επικαλούμενος ότι είναι υπομισθωτής. Ο εναγόμενος αν και ήταν παρών στη συζήτηση δεν αρνήθηκε την ιστορική βάση της αγωγής. Αντίθετα ο υπομισθωτής επέμεινε ότι δεν γίνεται καμιά κακή χρήση του μισθίου εκ μέρους του και γι' αυτό η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ;

3. Ο Α με αγωγή, που άσκησε στο ΜονΠρ κατά του Β, ζήτησε να αναγνωρισθεί ότι έχει δικαίωμα διελεύσεως από το κτήμα του τελευταίου. Ο εναγόμενος αντέταξε: α) Ότι η αγωγή είναι αβάσιμη, γιατί δεν είχε εγγραφεί στα βιβλία διεκδικήσεων της περιφέρειας του ακινήτου, β) Ότι η αγωγή είναι απαράδεκτη, γιατί δεν ασκήθηκε και κατά του Γ, συνιδιοκτήτη του ακινήτου, γ) Ότι το δικαστήριο είναι αναρμόδιο καθ' ύλην, αφού η αξία του 1/2 του ακινήτου, που του ανήκει κατά συγκυριότητα, δεν υπερβαίνει τις 18.000 ευρώ, δ) Ότι η αγωγή είναι αόριστη, γιατί δεν αναφέρεται σ' αυτήν αν η σύμβαση δουλείας διόδου καταρτίσθηκε με συμβολαιογραφικό έγγραφο, ο αριθμός του συμβολαίου, και αν έγινε η μεταγραφή του. Ο ενάγων αρνήθηκε τους ισχυρισμούς του εναγομένου και με τις προτάσεις του της πρώτης συζητήσεως ισχυρίσθηκε ότι το δικαίωμα διελεύσεως το είχε πάντως αποκτήσει και με χρησικτησία. Ερωτάται : 1) Είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί του εναγομένου ; 2) Είναι παραδεκτός ο περί χρησικτησίας ισχυρισμός του ενάγοντος ;

4. Η Α κατάρτισε σύμβαση δανείου με τον Β στον οποίο και κατέβαλε το σχετικό ποσό. Προς εξασφάλιση της απαιτήσεως για επιστροφή του δανείου ο Β παρεχώρησε υποθήκη υπέρ της Α σε ακίνητο ιδιοκτησίας του. Μετά από λίγο η Α που στο μεταξύ ενέγραψε την υποθήκη στα βιβλία υποθηκών πληροφορείται ότι ο Γ άσκησε διεκδικητική αγωγή κατά του Β, ισχυριζόμενος ότι κύριος του ακινήτου είναι αυτός και όχι ο Β. Στη δίκη άσκησε παρέμβαση η Α που επιδιώκει την απόρριψη της αγωγής. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως δεν παρέστη ο Β καίτοι είχε κλητευθεί νομίμως. Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ;

5. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να αναγνωρισθεί ότι του οφείλει το ποσό των 30.000 ευρώ για ζημία που του προξένησε. Στην αγωγή εκθέτει με πληρότητα όλα τα γεγονότα που συνθέτουν την αδικοπραξία του Β. Η αγωγή έγινε τελεσιδικώς δεκτή και αναγνωρίσθηκε το δικαίωμα του Α για αποζημίωση. Στην συνέχεια ο Α ασκεί καταψηφιστική αγωγή με επίκληση της πρώτης αποφάσεως και ζητεί την καταδίκη του Β στην καταβολή του σχετικού ποσού. Ο Β αμφισβήτησε το έννομο συμφέρον του Α για την άσκηση δεύτερης αγωγής. Παράλληλα, ζήτησε την απόρριψη της αγωγής με τον ισχυρισμό για καταχρηστική άσκηση δικαιώματος, τον οποίο αναπτύσσει με πληρότητα στις προτάσεις του. Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ;

6. Ο Α ασκεί διεκδικητική αγωγή κατά του Β με την οποία ζητεί την αναγνώριση της κυριότητας σε ακίνητο που απέκτησε με έκτακτη χρησικτησία και την απόδοση του πράγματος σ' αυτόν. Ο εναγόμενος αντέταξε, ότι ο ίδιος είχε αποκτήσει προηγουμένως την κυριότητα με χρησικτησία και, σε κάθε περίπτωση, ο ενάγων πρόσφατα του μεταβίβασε την κυριότητα. Προς απόδειξη του πρώτου ισχυρισμού προσκόμισε στο δικαστήριο πρόσφατη επίσημη βεβαίωση του κοινοτάρχη στην οποία βεβαιωνόταν ότι πράγματι αυτός κατείχε το ακίνητο κατά το παρελθόν και ζήτησε την εξέταση του Γ ως μάρτυρος. Ο Α εναντιώθηκε τόσο στην χρήση του εγγράφου όσο και στην εξέταση του μάρτυρα. Για τον τελευταίο ισχυρίσθηκε ότι και κατ' αυτού ως καταπατητή έχει εγείρει παρόμοια αγωγή για γειτονικό ακριβώς ακίνητο και επομένως ο Γ έχει συμφέρον στην έκβαση της παρούσας δίκης.

Ερωτάται : α) πως χαρακτηρίζετε τους ισχυρισμούς του Β και πως διαμορφώνεται το βάρος αποδείξεως ; β) είναι επιτρεπτή η προβολή τους ; γ) είναι βάσιμες οι αντιρρήσεις του Α; δ) με ποιά είδη αποδείξεως θα διαγνωσθούν τα κρίσιμα πραγματικά γεγονότα ;

7. Ο έμπορος ηλεκτρικών συσκευών Α επώλησε στον Β ορισμένα ηλεκτρικά είδη με προκαταβολή μέρους του τιμήματος και πίστωση του υπολοίπου. Όταν ήλθε ο χρόνος της αποπληρωμής ο πωλητής ζήτησε από τον αγοραστή την πληρωμή του υπολοίπου του τιμήματος. Ο Β προβάλλοντας ελαττώματα των πραγμάτων άσκησε το δικαίωμα του προς μείωση του τιμήματος και συγκεκριμένα στο ποσό που αυτός είχε προκαταβάλει. Ύστερα από αυτά ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί αυτός να του καταβάλει το υπόλοιπο του τιμήματος. Στη δίκη αυτή ο Α προσεπικάλεσε την εταιρεία Γ η οποία είχε κατασκευάσει τις συσκευές, περί των οποίων πρόκειτο. Η εταιρεία Γ ουδόλως αντέδρασε. Η αγωγή του Α απορρίφθηκε, γιατί το δικαστήριο πείστηκε, ότι οι συσκευές είχαν πράγματι τα προβληθέντα ελαττώματα. Η απόφαση του δικαστηρίου κατέστη τελεσίδικη. Μετά απ' αυτό ο Α επικαλούμενος την ύπαρξη των ελαττωμάτων, στην οποία στηρίχθηκε η δικαστική απόφαση, άσκησε αγωγή κατά της εταιρείας Γ με αίτημα να καταδικασθεί αυτή να του καταβάλει αντίστοιχη αποζημίωση. Η εταιρεία Γ ισχυρίζεται, ότι η προηγούμενη δίκη και το αποτέλεσμα αυτής δεν την αφορούν, διότι η ίδια δεν υπήρξε διάδικος σε αυτήν, αρνείται δε την ύπαρξη των ελαττωμάτων.

Ερωτάται : α) Ευσταθούν οι ισχυρισμοί της Γ; β) Πως αλλιώς θα μπορούσε ο Α να είχε ασκήσει την προβαλλόμενη αξίωση του κατά της Γ ;

8. Ο Γ άσκησε αγωγή στο ΜονΠρΠειραιά εναντίον του Δ με το αίτημα να καταδικαστεί να του αποδώσει το περιγραφόμενο στην αγωγή διαμέρισμα σε πολυκατοικία του Πειραιά, που του έχει εκμισθώσει, επειδή του τελευταίου δέκα μήνες από δυστροπία δεν του πληρώνει τα μισθώματα που του οφείλει. Τις παραμονές της δικασίμου έληξε ο συμβατικός χρόνος της μίσθωσης. Το οσιγενές τούτο γεγονός επικαλέστηκε ο Γ με τις έγγραφες προτάσεις που εμπροθέσμως κατέθεσε στη γραμματεία του δικαστηρίου, με το αίτημα να καταδικασθεί ο Δ να του αποδώσει το μίσθιο ήδη από αυτήν τη νόμιμη αιτία. Κατά τη συζήτηση της αγωγής ο Δ ήταν απών και δικάστηκε ερήμην. Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο;

9. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β, ως πρωτοφειλέτη, με το αίτημα να καταδικαστεί να του πληρώσει 30.000 ευρώ που του οφείλει από δάνειο. Ο Β με τις έγγραφες προτάσεις του ζήτησε να απορριφθεί η αγωγή λόγω δεδικασμένου. Προς απόδειξη του ισχυρισμού του προσκόμισε και επικαλέστηκε προηγούμενη τελεσίδικη απόφαση του ίδιου δικαστηρίου, που είχε απορρίψει ως αβάσιμη αγωγή του ίδιου ενάγοντα (του Α) εναντίον του Γ, τον οποίο είχε εναγάγει, με το αίτημα να καταδικαστεί να του πληρώσει το ίδιο ποσό, ως εγγυητής της οφειλής του Β. Κατά το σκεπτικό αυτής της τελεσίδικης απόφασης ο Α είχε παραιτηθεί των ασφαλειών της απαίτησής του με νεότερη σύμβαση που είχε καταρτίσει από κοινού με το Β και το Γ.

Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ;

10. Ο δικαστικός επιμελητής αναζήτησε το Γ στο σπίτι του, προκειμένου να του επιδώσει αντίγραφο αγωγής, που άσκησαν εναντίον του ο Α και η Β. Στην είσοδο εμφανίστηκε η Μ, η οποία είπε ότι ο Γ είχε φύγει πριν μια ώρα για το γραφείο του. Στην ερώτηση του επιμελητή, τι σχέση έχει η ίδια με το Γ απάντησε ότι είναι φίλη του και συνοικεί μαζί του. Ο επιμελητής της ρώτησε αν επιθυμεί να παραλάβει εκείνη το αντίγραφο της αγωγής και εκείνη προθυμοποιήθηκε, με τη δήλωση ότι θα του το δώσει. Ποια είναι η δικονομική μεταχείριση της επίδοσης τούτης ;

ΠΡΑΚΤΙΚΑ-27/5 (6)

1) Αφαιρείται ενόχικη αξίωση (στο Συνιδιού Σαίντ)

→ Δω ελαφρ το 29 → η συνιδία του αμνητου

→ Προβλεπεται η ριθωση

απο 513 αξίωση απο πταβιβ

αυτοσυνβοσ

αμφι για καταδικη σε θάνατο

βουδύσας

β) Εικονικότητα → για ενστάση (καταχρηστική διακωδωτική) το βόρος αποδείξει ο ενστάμενος

Θαπεινωτικοί
θαπεινωτην δικ

Κ.Α
(καυνοειδής)

Εξαιρετικοί ορισμοί
ελάτουν ενστάση

Αντικειμ. Βόρος Αποδ.

→ Ενεργοποιείται όταν υπάρχει αρχιβόδια του δικαστή (μου liques) δε μπορεί να απαγορεύει για την εικονικότητα

η το σπονδείο της δικαιοσύνης
Μικροί που επιτρέπεται στο δικ να εκδόσει απόφαση όταν δεν έχει έγκριση. Πόλη δικαστηρίου.

Εδώ Αν πιαστεί δεν

υπάρχει βόρος αποδείξει
Επί αρχιβόδια ενεργοποιεί
καταδικη για καταδικη βόρος
αποδείξει

→ Βρίσκει το δικ απ' το δικαιοσύνη να κάνει ενώ δεν έχει πιαστεί δε μπορεί ν' αρχιβόδια

→ μόνο για την ενστάση
η οποία είναι πάντα στον ενστάμενο
βουδύσας ορολογία → προϋπόδ.

καταδικη ενστάμενου ισχυρισμ. και προδικη ενστάμενου στοιχείου.

Εδώ η έριδα είναι για την εξουσία Το
 δε απαιτείται για το γεγονός αυτό.

Επομένως θα ενέργη το βάρος απόδειξης

→ Θα δα τι αιτία ο ισχυρ.
 (δυνάμει ή δυνάμει)
 → Το βάρος γάρ ο ενισχυμένος.
 Ο ενισχυμένος → Αν δεν αποδείξει
 γάρ τον Οπότε απόρριψη ουσία
 κίνδυνος αβέβαιη δυνατότητα, θα
 αποδεχθεί την αμφι.

Συνήθη φοιτητικά σφάλματα

1. Αφού ο διάδικος δεν απέδειξε την ένσταση αυτή θα πρέπει να απορριφθεί ως αόριστη ή ως νόμω αβάσιμη. Άλλο όμως είναι το θέμα της ουσίας της υποθέσεως και άλλο το νομικό θέμα της αοριστίας ή της νομικής βασιμότητας.
2. Εξετάζεται η υπόθεση στο δεύτερο βαθμό και διατυπώνονται θέσεις για ύπαρξη δεδικασμένου προφανώς από την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Όμως το δεδικασμένο επέρχεται το πρώτον μετά την εξάντληση και του δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας.
3. Η ομολογία του διαδίκου αναφέρεται σε πραγματικά γεγονότα (άρθρ. 352). Η τοποθέτηση του εναγομένου δεν λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να κριθεί η αοριστία ή έλλειψη νομικής βασιμότητας αγωγής ή ενστάσεως. Πρόκειται για μια μονομερή εξέταση. Με άλλα λόγια με την τοποθέτηση του εναγομένου δεν μπορεί να καταστεί ορισμένη ή νόμω βάσιμη μια αγωγή που είναι αόριστη ή νόμω αβάσιμη.
4. Η ομολογία αναφέρεται σε πραγματικά γεγονότα και αποτελεί αποδεικτικό μέσο. Αντίθετα η αποδοχή της αγωγής (άλλως και αναγνώριση της αγωγής) αναφέρεται στην αιτούμενη έννομη συνέπεια. Αναφέρεται δηλαδή σε αυτό που θα αποτελούσε διαφορετικά περιεχόμενο του διατακτικού. Έχουν κοινό σημείο ότι η ομολογία και αποδοχή της αγωγής γίνονται από τον εναγόμενο. Όμως μπορεί να ομολογήσει και ο ενάγων τις ενστάσεις του εναγομένου.
5. Ό,τι ισχύει για την αξιολόγηση της αγωγής ισχύει κατά βάση και για την ένσταση (αοριστία, νόμω και ουσία αβάσιμο). Υπάρχει όμως μια διαφορά σε σχέση με την αγωγή με την έννοια ότι τα πραγματικά γεγονότα των ενστάσεων μπορούν να εισφερθούν στη δίκη και από τον αντίδικο και όχι μόνο από τον ενιστάμενο (π.χ. εξόφληση, έλλειψη δικαιοπρακτικής ικανότητας).
6. Επικουρική προβολή έχουμε και στην ένσταση σε σχέση με την άρνηση της αγωγής.
7. «Ένσταση καταψηφιστική». Δεν υπάρχει ως νομικό μόρφωμα.
8. Αντιρρήσεις κατά παραδεκτού και νομικής βασιμότητας ως δικονομικές ενστάσεις. Πρόκειται στην ουσία για άρνηση της σύνδρομής των διαδικαστικών προϋποθέσεων της δίκης και της νομικής βασιμότητας της αγωγής.
9. Δεν διαχωρίζουμε την νομιμοποίηση που είναι διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης από την ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής.
10. Δεν διαχωρίζουμε την ενοχική αξίωση για μεταβίβαση της κυριότητας πράγματος από την εμπράγματη αγωγή (άρθρ. 29).
11. Το έννομο συμφέρον στην παρέμβαση προσδιορίζεται με νομικούς όρους και όχι με οικονομικούς ή ηθικούς όρους.
12. Δεδικασμένο δημιουργείται και για προδικαστικές έννομες σχέσεις. Όμως πολλές φορές γίνεται σύγχυση των πραγματικών γεγονότων για τα οποία δεν δημιουργείται δεδικασμένο με το προδικαστικό ζήτημα. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση που τα πραγματικά γεγονότα αποδίδονται με νομικές έννοιες (π.χ. υπαιτιότητα).
13. Αρχή της συζητήσεως. Έχει ένα διαφορετικό περιεχόμενο απ' αυτό που αφήνει να εννοηθεί η διατύπωση.
14. Θεωρείται συχνά αδιαίρετο δικαίωμα η κυριότητα ενώ είναι διαιρετό κάτι που είναι σημαντικό στην ομοδικία.
15. Αντικείμενο μιας αγωγής είναι μόνο έννομες σχέσεις, δικαιώματα ή αξιώσεις. Δεν είναι δηλαδή αντικείμενο της αγωγής η αναγνώριση ενός πραγματικού γεγονότος. Όμως η αγωγή ως διαδικαστική πράξη μπορεί να ερμηνευθεί με τις κοινές διατάξεις (173, 200 ΑΚ) και να διασωθεί έτσι το κύρος της διαδικαστικής πράξης και να μην οδηγηθούμε από απόρριψη.
16. Απαντάμε σ' αυτά που ερωτώμεθα. Δεν απαντάμε με αναφορά των πολύ περισσότερων που γνωρίζουμε αλλά είναι εκτός θέματος.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ Ι

Υποκειμενικά όρια δεδicaσμένου – Χρονικά όρια δεδicaσμένου

1. Ο Α κατήρτισε σύμβαση ασφάλισης ζωής με την εταιρεία Β με δικαιούχο την σύζυγο του Γ. Η Β αμφισβήτησε το κύρος της συμβάσεως λόγω αναληθών δηλώσεων του Α. Ο Α άσκησε αγωγή αναγνωριστική για την εγκυρότητα της συμβάσεως που έγινε δεκτή. Στην συνέχεια απεβίωσε και η σύζυγος του αξίωσε την καταβολή του ασφαλισματος. Η εταιρεία Β αντέταξε και πάλι ότι η σύμβαση είναι άκυρη. Ποια είναι η απάντηση αν η Γ κληρονόμησε τον Α και ποια όταν υποτεθεί ότι δεν τον κληρονόμησε.

2. Η Α επιτυγχάνει την έκδοση αποφάσεως κατά του Β για καταβολή κάποιου ποσού. Ο εγγυητής Γ στον οποίο στρέφεται η Τράπεζα αντιτάσσει ότι δεν υφίσταται το δάνειο και κατ'επέκταση η εγγυήσή του.

3. Ο Α ασκεί διεκδικητική αγωγή κατά του Β που απορρίπτεται με την αιτιολογία ότι ο Β δεν έχει στην κατοχή πράγματος. Αργότερα ο Α εγείρει νέα αγωγή την αιτιολογία ότι ο Β απέκτησε στο μεταξύ την κατοχή του πράγματος.

4. Ο εναγόμενος στο πλαίσιο διεκδικητικής αγωγής Β εκποιεί το επίδικο κινητό πράγμα στον Γ. Εκδίδεται απόφαση που κάνει δεκτή την αγωγή του ενάγοντος Α. Δεσμεύεται ο Γ από το δεδicaσμένο;

5. Ο Α και ο Β ερίζουν για την κυριότητα του πράγματος. Εξέρχεται νικητής ο Α. Λίγο αργότερα ο Γ ασκεί αγωγή κατά του Α με τον ισχυρισμό ότι αυτός είναι ο κύριος του πράγματος. Ο Α αντιτάσσει το δεδicaσμένο από τη δίκη με τον Β.

6. Ο Α εγείρει αγωγή κατά του Β για αξίωση του την οποία στην συνέχεια εκχωρεί στον Γ. Η αγωγή του Α απορρίπτεται. Μπορεί ο Γ να ασκήσει αγωγή κατά του Β για την ίδια αξίωση;

7. Ο Α ενάγει τους Β και Γ επειδή τον τραυμάτισαν εξ αμελείας σε τροχαίο ατύχημα. Εκδίδεται δικαστική απόφαση που δέχεται την αγωγή και καταδικάζει τους Β και Γ στην καταβολή του ποσού των 70.000 ευρώ έκαστος. Στη συνέχεια ο Β προς αποφυγή αναγκαστικής εκτελέσεως ικανοποιεί τον Α και στρέφεται κατά του Γ αξιώνοντας το ποσό των 35.000 ευρώ. Ο Γ αρνείται την ύπαρξη ευθύνης του και ζητά την απόρριψη της αγωγής.

8. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β για απαίτησή του. Στη σχετική δίκη παρεμβαίνει ο Γ στον οποίον πριν από τη δίκη ο Α είχε εκχωρήσει την επίδικη απαίτηση. Το δικαστήριο απορρίπτει και την αγωγή και την παρέμβαση.

9. Ο Α μόνιμος κάτοικος Αυστραλίας έχει παράσχει γενική εντολή στον Β να φροντίζει τα περιουσιακά του στοιχεία στην Ελλάδα. Ο Β με την ιδιότητα αυτή ασκεί αγωγή κατά του Γ ως μισθωτή διαμερίσματος που ανήκει στον Α για καθυστερούμενα μισθώματα. Εκδίδεται απόφαση που απορρίπτει την αγωγή ως ουσία αβάσιμη. Στη συνέχεια αγωγή κατά του μισθωτή Γ ασκεί ο Α με νέο δικόγραφο. Ο Γ φρονεί ότι υπάρχει θέμα καταλήψεως της δεύτερης αγωγής από το δεδicaσμένο.

10. Μετά τη συζήτηση της υποθέσεως στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ο εναγόμενος Β αποφασίζει να εξοφλήσει την επίδικη οφειλή του ενάγοντος Α. Το δικαστήριο δεν μπορούσε να λάβει γνώση της εξοφλήσεως και εξέδωσε απόφαση που έκανε δεκτή την αγωγή και καταδίκασε τον Β στην καταβολή. Ο ενάγων Α επισπεύδει εκτέλεση κατά του Β με βάση την απόφαση. Μπορεί ο Β να επικαλεσθεί την εξόφληση; *Καταλαμβάνει το 330;*

11. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β με αίτημα την αποβολή του από αγρόκτημα του που το κατέχει παρανόμως. Η αγωγή μετά από πολυετή δικαστικό αγώνα με πολλές μαινώσεις (άρθρ. 260) και αναβολές (άρθρ. 241) της συζητήσεως γίνεται δεκτή. Κατά την αποβολή ανευρίσκεται στο ακίνητο ο Γ που ισχυρίζεται ότι αυτός είναι ο κύριος του ακινήτου συνεπεία εκτάκτου χρησικτησίας ήδη πριν το χρόνο της ασκήσεως της αγωγής.

2/6/15

ΠΡΑΚΤΙΚΑ 2/6/15

① Αν τον εκπαιδευτή έχει η διοίκηση σε ανώτατο
 επίπεδο και κατά Μπορεί δική να επικρατήσει το
 δικαστήριο (325) → αν είναι ως εκπαιδευτής
 Αν θεωρείται ότι προβάλει ίδιο δικαστήριο, δικαστ.
 ότι είναι δικαστήριο πρόσωπα, οπότε δική δικαστ.
 είναι - δική ανώτατη

Όπως η πρώτη δική μπορεί να μην έχει
 δικαστήριο, το δεύτερο δικ. - δική δική
 χρονική ως δικαστικό τμήμα.

Συμβαίνει στο δικαστήριο δικαστήριο

② 12 δεσμεύεται από τα δικαστήρια πρωτοδικών
 (Α) και Β. Μόνο όταν διατίθεται συνταξία
 κύριας ενόχου

Εδώ διατίθεται συνταξία κύριας ενόχου.

(328 - 1 εξ αντιστοίχως)

③ Χρονικά όρια του δικαστηρίου -

④ 225 κωδ. → μεταβίβαση πράξης.

Γ → δικαστής διαδοχικός κατά 225 + (325) κατά
 διαβιβάζονται από το δικαστήριο.

⑤ Αν υπάρχει δικαστήριο, ο Γ είναι τρίτος
 για το εναντίον του κρίσεις που προκύπτει
 ή αλλιώς είναι παρέμβαση, με διαδίκους
 τους Α και Β.

→ Αν ο Βασιλης πώσο 30 ή 32 000 € τότε θα υπάρχει κέρδος διδικογραφία.

II прѣдъ дѣломъ до сиротскаго вѣдомства. Вслѣ
дствіе этого судили въ слѣдствіи съ дѣломъ о
наказаніи.

⑧ Το δικ. οργάνωσ ἀνέπτυξε ἐδωκεν μαθηταὺς νομιμοποιήσας.

Ο ΓΩΝ ΠΟΥΡΓΕΒΟΥΣ ΠΑΡΟΙΣΤΑΣ, ΘΕΛΕΙΝ
ΠΡΟΒΕΙΝ ΠΑΡΕΥΒΑΙΝ ΕΣ ΟΥΤΟΥΝΑ ΚΑΘΕ
ΒΟΥΝΕΝΑ.

⑨ υπάρχει αν είναι ότι η βίβλ. αγίας μπορεί να αποκλίνει αγία στο πν. του αυτοόδοξου για λόγους του αυτοόδοξου

Ο Γεν. Επιτελείο της νοσηρ. ν' αγκυρώσει
συνεχ. για ορθότερο δικ.

Amoebinae endoparasitische

- Δεν
- (10) Καταδομή. συν' το 330 μισή διαβίχθη σε χροί
του δεν είχε δον. και το δώδ' υπήρχε.
- (11) Ο Γ δεν κούτρεα το αυχινό επί ουλόμει
του διαδίκου. Προ βάρη διαδ' του διαδίκου
Αρα δεν υπάρχει διαδίκου.

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

3

9/6/2015

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ Ι

Αθήνα,

Θέμα 1^ο

Ο Α κατήγγειλε τις συμβάσεις παροχής επενδυτικών συμβουλών που είχε καταρτίσει με τους Β και Γ λόγω υβριστικής συμπεριφοράς τους προς το πρόσωπο του. Η υβριστική συμπεριφορά αποτελούσε κατά την άποψη του σπουδαίο λόγο καταγγελίας των συμβάσεων. Οι Β και Γ θεωρούν την καταγγελία άκυρη αρνούμενοι ότι επέδειξαν τη συμπεριφορά που τους καταλογίζεται. Άσκησαν προς τούτο αγωγή, η οποία όμως απερρίφθη τελεσιδικώς για ουσιαστικούς λόγους. Το δικαστήριο διαπίστωσε την υβριστική συμπεριφορά. Στη συνέχεια ο Α άσκησε αγωγή για χρηματική ικανοποίηση κατά των Β και Γ λόγω προσβολής της προσωπικότητας του (ΑΚ 57). Ο Α επανέλαβε στην αγωγή τους ίδιους πραγματικούς ισχυρισμούς. Οι Β και Γ αμφισβήτησαν εκ νέου την επίδειξη εκ μέρους τους υβριστικής συμπεριφοράς. Ο Α αντέταξε ότι υπάρχει προς τούτο δεδikaσμένο από την απόφαση για την καταγγελία της συμβάσεως. Το δικαστήριο δέχθηκε την ύπαρξη δεδikaσμένου και καταδίκασε τους Β και Γ στην καταβολή του ποσού των 30.000 ευρώ τον καθένα. Στην απόφαση αναφέρεται ότι η υβριστική συμπεριφορά κατά 80% αφορούσε τον Β. Ο Γ κατέβαλε το ποσό των 30.000 ευρώ και κατόπιν τούτου στράφηκε αναγωγικώς κατά του Β αξιώνοντας το 80% του καταβληθέντος ποσού. Ασκή προς τούτο αγωγή κατά του Β.

Ερωτάται :

- I. α. Αποφάνθηκε ορθώς το δεύτερο δικαστήριο διαπιστώνοντας την ύπαρξη δεδikaσμένου ;
- β. Πως χαρακτηρίζετε από πλευράς συστηματικής κατατάξεως την πρώτη απόφαση του δικαστηρίου σε σχέση με την καταγγελία ;
- γ. Πως χαρακτηρίζετε τη σχέση των Β και Γ μεταξύ τους στην δεύτερη δίκη για την χρηματική ικανοποίηση;
- δ. Υποχρεούται το δικαστήριο της αναγωγής να δεχθεί την διαπίστωση ότι η υβριστική συμπεριφορά αφορούσε κατά 80% τον Β και να τον καταδικάσει (τον Β) στην καταβολή του 80% του ποσού που κατέβαλε ο Γ στον Α ;
- II. Τι σημαίνει η κρίση «η αγωγή είναι νόμω αβάσιμη» ; Να δοθεί σύντομη και ουσιαστική απάντηση.

Θέμα 2^ο

Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει ως αποζημίωση για θετική ζημία και διαφυγόντα κέρδη το ποσό των 30.000 ευρώ από αδικοπράξια και συγκεκριμένα από τροχαίο ατύχημα. Ο Β με τις προτάσεις του δεν αμφισβήτησε τα γεγονότα που ισχυρίζεται ο ενάγων. Το δικαστήριο προβληματίζεται γιατί θεωρεί την αγωγή αόριστη. Τελικώς εκδίδει απόφαση με την οποία απορρίπτει την αγωγή ως αόριστη αναφέροντας τους λόγους της αοριστίας. Ο Α επιθυμεί να θεραπεύσει την αοριστία στο πλαίσιο της «ίδιας δίκης» με άσκηση εφέσεως, όπως και πράττει. Κατά τη συζήτηση της εφέσεως δεν παρίσταται ο εφεσίβλητος – εναγόμενος Β. Σε ερώτηση του δικαστηρίου για την απουσία του Β ο Α απάντησε ότι επέδωσε εμπροθέσμως με δικαστικό επιμελητή στον Β αντίγραφο της εφέσεως με κλήση για συζήτηση. Η επίδοση έγινε στην κατοικία του Β (άρθρ. 128). Επίσης, του απέστειλε εμπροθέσμως με ιδιωτικό ταχυδρομείο αντίγραφο της εφέσεως με κλήση για συζήτηση. Προσκόμισε προς τούτο την έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή και αντίγραφο ειδοποιητηρίου του ιδιωτικού ταχυδρομείου.

Ερωτάται :

- I. α. Ορθώς απέρριψε το δικαστήριο την αγωγή ως αόριστη ενόψει της συγκεκριμένης τοποθετήσεως του Β στην αγωγή ;
- β. Μπορεί να θεραπευθεί η αοριστία της αγωγής με την έφεση ;
- γ. Ποια είναι η αποδεικτική αξία της εκθέσεως επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή σχετικά με τα γεγονότα της μεταβάσεως του δικαστικού επιμελητή στην κατοικία του Β και την αναφορά ότι το οίκημα στο οποίο έγινε η επίδοση ήταν η κατοικία του Β ;
- δ. Είναι νόμιμη η επίδοση με ιδιωτικό ταχυδρομείο ;
- ε. Αν υποτεθεί ότι και το Εφετείο απορρίπτει την αγωγή ως αόριστη, τι μπορεί να πράξει ο Α ;
- II. - Ποιοι σκοποί εξυπηρετούνται με το θεσμό της υποχρεωτικής σύμπραξης δικηγόρου που προβλέπει ο ΚΠολΔ ; Να υπάρξει σύντομη και ουσιαστική αναφορά.

Θέμα 3^ο

Ο Α, κάτοικος Πάτρας, ασκή αγωγή κατά του Β, κατοίκου Αθηνών, με αίτημα την καταδίκη του σε αποζημίωση, η οποία περιλαμβάνει αποκατάσταση αφενός περιουσιακών ζημιών, ύψους 40.000 ευρώ και αφετέρου ηθικής βλάβης, ύψους 60.000 ευρώ, λόγω τροχαίου ατυχήματος που συνέβη στην Κόρινθο. Η αγωγή ασκείται στο Μονομελές Πρωτοδικείο Πάτρας. Περαιτέρω ο Β προσεπικαλεί στην εκκρεμή δίκη την ασφαλιστική εταιρεία Ε, η οποία καλύπτει την αστική ευθύνη του. Ακολούθως, ο Β ασκή αγωγή κατά της Ε με αίτημα την αναγνώριση της υποχρεώσεως της τελευταίας να του καταβάλλει όποιο ποσό θα καταδικασθεί αυτός να καταβάλει στον Α.

Ο Β παρίσταται νομίμως κατά τη δικάσιμο και προς αντίκρουση της αγωγής του Α ισχυρίζεται αφενός ότι δεν τον βαρύνει καμία υπαιτιότητα και αφετέρου ότι αποκλειστικά υπαίτιος για το ατύχημα είναι ο Α.

Ερωτάται:

- α. Είναι το δικαστήριο καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο προς εκδίκαση της αγωγής του Α;
- β. Ποια είναι η δικονομική θέση της Ε; Με ποιόν τρόπο μπορεί να συμμετάσχει στην εκκρεμή δίκη μεταξύ των Α και Β;
- γ. Ποιος φέρει το βάρος αποδείξεως των ισχυρισμών του Β προς αντίκρουση της αγωγής του Α;
- δ. Θα εκδικασθεί η αγωγή του Β κατά της Ε;

Θέμα 4^ο:

Ο αγοραστής Α ασκεί κατά του πωλητή Π αγωγή με αίτημα την αναγνώριση της ακυρότητας της μεταξύ τους καταρτισθείσας συμβάσεως πώλησεως λόγω αντιθέσεώς της σε απαγορευτική διάταξη νόμου. Ο Π ασκεί στη συνέχεια αγωγή στο αρμόδιο δικαστήριο κατά του Α με αίτημα την καταδίκη του στην καταβολή του τιμήματος ποσού 150.000 ευρώ. Ο Α με τις προτάσεις του κατά την εκδίκαση της δίκης του αγωγής ισχυρίζεται ότι σε κάθε περίπτωση η σύμβαση είναι άκυρη ως καταπλεονεκτική. Περαιτέρω, ο Α κατά την εκδίκαση της αγωγής του Π εναντίον του ισχυρίζεται ότι κατέβαλε το τίμημα και προς απόδειξη του ισχυρισμού του επικαλείται και προσκομίζει ένορκη βεβαίωση του Μ, η οποία συντάχθηκε μετά από νόμιμη κλήτευση του Π.

Ερωτάται: α) Εμποδίζει η αγωγή του Α κατά του Π την εκδίκαση της αγωγής του Π κατά του Α ; β) Ποια θα είναι η κρίση του δικαστηρίου για τον ισχυρισμό που προβάλλει ο Α με τις προτάσεις του ; γ) Θα ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο η προσκομιζόμενη ένορκη βεβαίωση ; δ) Εάν/το δικαστήριο κρίνει τελεσιδικώς τη σύμβαση πώλησεως ως άκυρη, επηρεάζει η κρίση αυτή την εκδίκαση της αγωγής του Π κατά του Α;

Θέμα 5^ο:

Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και ζήτησε να υποχρεωθεί να του καταβάλει το ποσό των 70.000 ευρώ ως τίμημα από σύμβαση πώλησης. Την ημέρα της δικάσιμου ο Α περιόρισε με προφορική δήλωση στο ακροατήριο το αίτημα της αγωγής και ζήτησε να αναγνωριστεί ότι ο εναγόμενος το οφείλει το ως άνω ποσό με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Ο Β αρνήθηκε την αγωγή και άσκησε εμπρόθεσμα ανταγωγή με τις προτάσεις κατά του Α με την οποία ζητούσε να του καταβληθεί το ποσό των 60.000 ευρώ από αδικοπραξία λόγω έκδοσης ακάλυπτης επιταγής. Ο Α ισχυρίστηκε ως προς την ανταγωγή ότι δεν ασκείται παραδεκτός, διότι αφορά σε άλλη έννομη σχέση απ' ό,τι η αγωγή και δεν συντρέχει υλική αρμοδιότητα του δικαστηρίου λόγω ποσού. Επιπλέον ότι εκκρεμεί ήδη σ' άλλο δικαστήριο άλλη αγωγή του (Α) κατά του Β, με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι δεν οφείλει σ' αυτόν το ποσό των 60.000 ευρώ από την ίδια ως άνω επιταγή έκδοσής του.

Ερωτάται: 1) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο α) ως προς τον περιορισμό του αιτήματος της αγωγής του Α, β) ως προς τους ισχυρισμούς του Α κατά της ανταγωγής του Β και της άλλης αγωγής που εκκρεμεί; 2) Μπορεί να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση ο Γ στη δίκη της αγωγής υπέρ του Α επικαλούμενος ότι είναι και αυτός δανειστής του Β από άλλη σύμβαση πώλησης και ότι δεν του έχει καταβάλει το σχετικό τίμημα, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις; 3) Αν ο Α δεν εμφανιζόταν στη δικάσιμο και εμφανιζόταν ο Β τι θα αποφάσιζε το δικαστήριο για την αγωγή και την ανταγωγή;

Θέμα 6^ο:

Ο Α άσκησε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγή κατά του Β, κατοίκου Θεσσαλονίκης, με αίτημα την καταβολή του ποσού των 50.000 ευρώ που του οφείλεται ως υπόλοιπο τιμήματος από σύμβαση πώλησεως. Ο Β ισχυρίστηκε με τις προτάσεις του ότι το δικαστήριο είναι αφενός μεν κατά τόπο αναρμόδιο, διότι ο Α δεν απευθύνθηκε στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, αφετέρου δε καθ' ύλην αναρμόδιο, διότι το συνολικό τίμημα της επίδικης σύμβασης πώλησης ανέρχεται στο ποσό των 150.000 ευρώ. Το δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο ενάγων ήταν ανήλικος κατά τον χρόνο ασκήσεως της αγωγής και είχε ενηλικιωθεί κατά το χρόνο συζητήσεως της αγωγής.

Ερωτάται: α) Σε ποιες διατάξεις του ΚΠολΔ θα μπορούσε να θεμελιωθεί η τοπική αρμοδιότητα του δικαστηρίου; β) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ως προς τον ισχυρισμό του Β για την καθ' ύλην αναρμοδιότητα του δικαστηρίου; γ) Τι θα έπρεπε να πράξει το δικαστήριο μετά τη διαπίστωσή του ως προς την ηλικία του ενάγοντα; δ) Η απάντηση είναι διαφορετική αν ο Α ήταν ανήλικος κατά το χρόνο συζητήσεως της αγωγής και ο Β, αμυνόμενος κατά της αγωγής, ισχυριζόταν ότι δεν επιθυμεί να επικαλεσθεί την ικανότητα δικαστικής παραστάσεως του Α; ε) Ορθώς θα έπρεπε το δικαστήριο αν διαπίστωνε ότι ο Α ήταν ανήλικος κατά το χρόνο συζητήσεως της αγωγής, θεωρώντας όμως την αγωγή απορριπτή ως ουσία αβάσιμη, την απέρριπτε με την αιτιολογία αυτή;